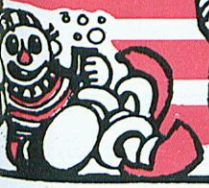

l'escaldame

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 106

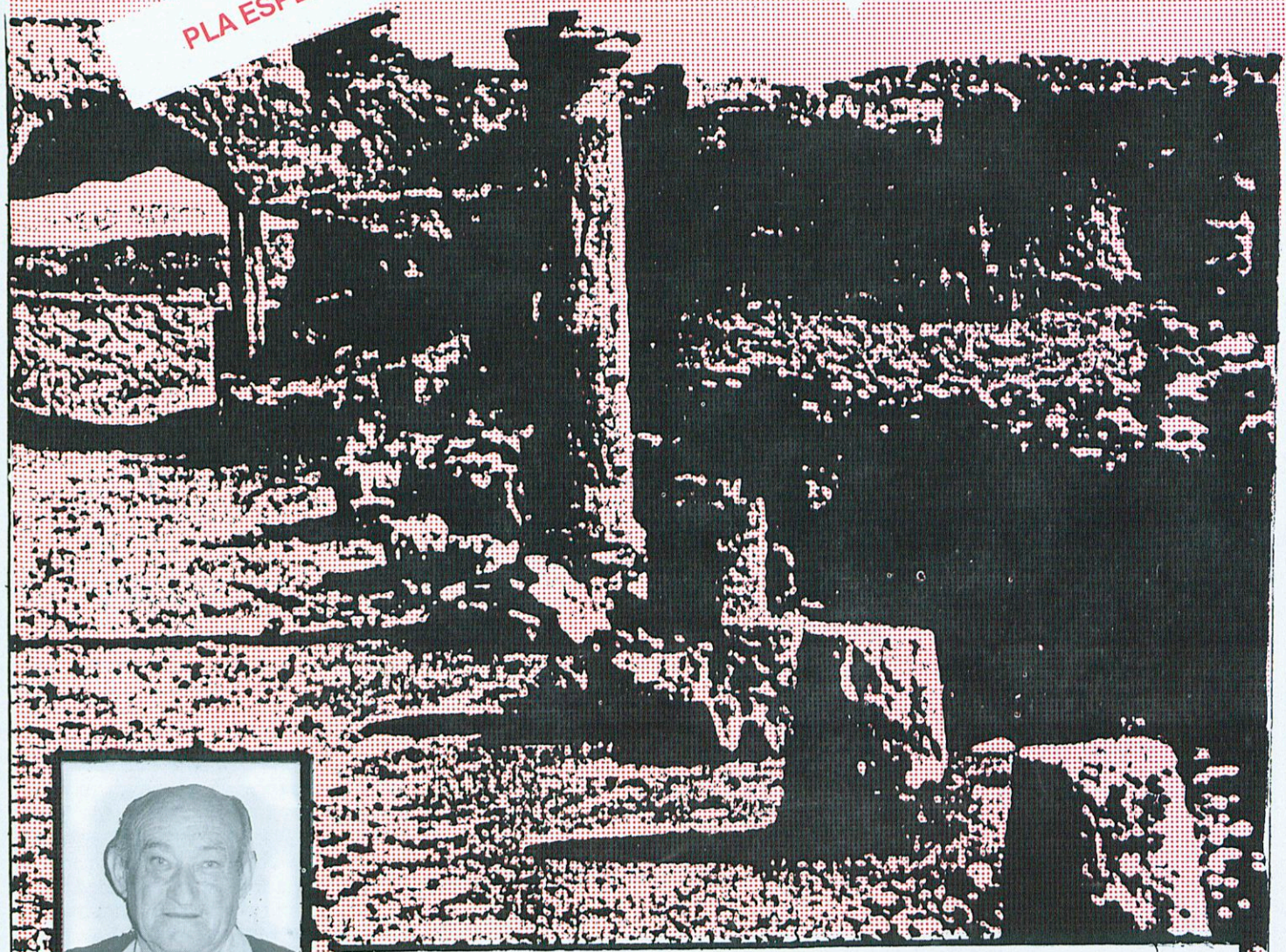
MARÇ 1989

7^e ANIVERSARI

L'AJUNTAMENT
INFORMA

PLA ESPECIAL D'EMPÛRIES

CONVERSA AMB ... JAUME MAS I PONS

Sumari

EDITORIAL: Carnaval per a tots — FULL OBERT — LECTURA: Els «Brunyols» — VIDA ESCALENCA: La mona entramaliada — HISSANT LA PLOMA: Urbanitzacions (II) — NOTICIARI LOCAL — ESPORT I LLEURE — ABANS I ARA — A & A (Humor) — FOTOGRAFIES: Quan erem infants. Antiga de l'Escala, etc. etc.

REDACCIÓ

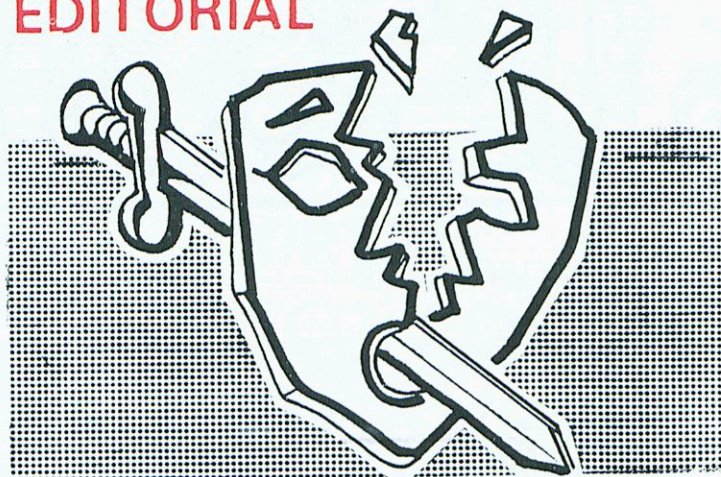
Apartat de Correus, 19
17130 L'ESCALA

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabré
NOTICIARI LOCAL: Serveis Informatius Ràdio l'Escala
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL

CARNAVALS PER A TOTHOM

El bon humor és indicatiu d'una equilibrada salut mental. La llibertat d'expressió és una gran conquesta de la democràcia.

Però la utilització de la llibertat d'expressió per a ofendre a través de l'humor, sentiments o creences d'altres persones, a més de ser una mostra d'evident manca d'imaginació i bon gust, és exemple de com un mal ús de qualsevol tipus de llibertat pot arribar a tergiversar el veritable sentit de la seva existència.

«La llibertat de cadascú acaba quan comença la de l'altra», ens recorda la dita; seria bonic que ningú no ho oblidés; i per afany (almenys) de bona convivència i respecte mutu, s'evités ferir gratuïtament uns sentiments, almenys tant respectables com els contraris.

Una ferma estructura democràtica culmina en un teulat ampli de llibertats, però, perquè es mantingui, ha d'estar sostinguda i precedida per uns bons fonaments d'educació i respecte. I, a voltes, sembla que haguessim començat la casa per la taulada ....

Tant de bo que en els propers Carnavals ningú enterboleixi la clara alegria de tothom. Que cap disfressa no deixi a ningú l'amarg regust de sentir-se injustament agredit.

Que siguin Carnavals per a tothom; com ha de ser.

BUSTIA

AGRAÏMENT

Els membres de la Comissió de Carnaval 1989, mitjançant l'espai cedit per l'Escalenc, volem agrair la col·laboració espontània i desinteressada de totes les persones que ens han ajudat a realitzar la sardinada i altres activitats a fi de fer més lluides les festes carnavalesques.

Per a poder equilibrar els pressupostos, cada any més alts, a partir del proper número, L'ESCALENC tindrà un preu de 150 ptes. Gràcies per la vostra cooperació.-C. de R.

ANIVERSARI

Avui fa set anys que apareix "l'Escalenc". És tot un aniversari per a la nostra revista local. Es pot dir que ara, ja forma una mica part de la història de l'Escala.

En un país en el qual les revistes d'àmbit municipal no abunden i molt menys perduren, "l'Escalenc" és, per tant, una d'aquelles coses de les quals podem estar-ne ben orgullosos tots els vilatans.

Particularment, m'he trobat amb la sort que jo estigui col·laborant a la revista en l'actualitat. Hi vaig escriure en una primera època de temes molt específics, i després d'un període de descans prolongat, vaig tornar-hi, d'una manera regular, a partir del gener de 1986.

Encara que faci doncs, més de tres anys que col·laboro a "l'Escalenc", sempre tinc el dubte de saber si allò que escric arriba a establir alguna mena de comunicació amb els lectors. És a dir, si l'aparador que mostra les meves històries i opinions és visitat i apreciat pel públic.

No hi ha gens de vanitat en el que dic, únicament és que és molt trist escriure en el buit. Escriure per a una gent determinada, i que aquesta no et llegeixi.

Però he tingut algunes petites proves de gent que s'ha acostat al meu aparador i n'ha estudiat el contingut. Això afalaga i m'ajuda a continuar les col·laboracions.

Desconec si "l'Escalenc" es compra molt o poc, i si es llegeix poc o molt, però aniria molt bé que entre tots els vilatans provoquéssim una revifalla de la nostra revista, que incités a llegir una mica més, a treure els ulls per uns moments de la televisió, que ajudés a pujar el llistó de l'hàbit de lectura d'aquest país, que és un dels més baixos d'Europa. En definitiva, a recolzar l'existència d'un mitjà de comunicació a l'Escala, perquè no es converteixi mai en silenci.

PERE JUHÉ

HISTÒRIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA (XVII) (LA REPÚBLICA)

27 de febrer de 1934. El Consell de 1r Ensenyament expressava amb claredat la situació escolar: "L'objecte de la sessió és per a tractar de la conveniència de què hi hagi en aquesta població dues escoles unitàries de nenes; doncs segons el padró de veïns de 1932 era de 245 nens i 215 nenes, i no existeixen en aquest Municipi més escoles nacionals que tres unitàries de nens, una d'elles del Pòsit o Orientació Marítima, una de pàrvuls i solament una escola unitària de nenes. Essent el cens escolar tan crescut, ja que figuren a l'edat de 3 a 14 anys, queda demostrat que no pot una sola Escola Nacional atendre d'una manera deguda l'ensenyament de les nenes; per tant, aquest Consell Local acorda proposar la immediata creació de les dues escoles de nenes que fan falta".

1 de març de 1934. En totes les transcripcions que he fet des de l'any 1933 fins aquí d'algunes actes de l'Ajuntament era alcalde En Rafel Callol i Pascual. D'ara endavant ho seria En Josep Figueras i Fontdevila, com a resultat de les eleccions i de la votació en el Consistori del dia 1 de febrer. Aquest nou Consistori

valorava molt positivament el dia 1 de març l'informe que en aquell moment li passava el Consell, considerant molt raonable la seva petició: "L'Ajuntament assabentat i fent-se seva la proposició formulada pel Consell Local, per unanimitat acorda sol·licitar de la superioritat la creació de dues escoles per a nenes, comproment-se al mateix temps a subministrar local i materials adequats per a la seva instal·lació, així com també a l'abonament del lloguer de la casa-habitació de les senyores mestresses".

29 de març de 1934. "El senyor Alcalde dona compte de què pel proper dia 31 està anunciada la visita a aquesta Vila del Diputat a Corts, En Miquel Santaló, i de l'Arquitecte director de les Obres per a la construcció del Grup Escolar, En Rafel S. Echevarría, per tal d'examinar la construcció i escoltar de l'Ajuntament les observacions o modificacions al projecte que tinguin a bé formular, puix tenen especial interès en què les noves escoles responguin en un tot al fi pel què són creades. I l'Ajuntament assabentat i agraint l'interès que envers la construcció del Grup Escolar d'aquesta Vila demostren els anomenats senyors, acorda interessar en principi que les façanes siguin arrebossades amb porland en comptes de ser-ho amb morter com indiquen el plec de condicions i que s'estudiï la forma d'instal·lar en les mateixes una cantina escolar i la calefacció, a quin fi és condició precisa demanar de l'Estat que sigui reintegrat al pressupost de l'obra l'import de l'onze per cent sobre el preu de subhasta, rebaixat pel contractista".

(Continuaré)

★★★★★★ JOAN MORERA

EN EL MIL·LENARI

La nostra terra, que tant estimem, és una terra que fa més, molt més de mil anys que existeix.

Catalunya es perd en el mapa, és una noieta trempada però molt xicarrona, no la veuríem si nó estés al mar, en la balconada de la Mediterrània.

És terra esquerpa, els qui hi visqueren, hagueren de maldar i maldar per a treure pa de les pedres i peixos de l'aigua, per triomfar de la misèria que la podia ofegar... Però no es va ofegar. La noia xicarrona sabia nedar, sabia cavar, i guardar les ramades, i plantar ceps, i fer un bon vi, i tenia les seves comarques, unes gronxades per les carenes del Pirineu que s'ajueu cap al mar i entre mig d'elles degueren trobar-se el pastor i la sirena de la nostra sardana ampurdanesa. Altres comarques són marineres i obertes, amb unes illes al davant... i tenim també els clots de la Segarra, la llenca estreta del Maresme, els camps sembrats plens de masies d'Osona, el Pla d'Urgell, etc...

Algun dia, el nostre país va néixer a la història, vés a saber qui va ser el pagès o la pagesa o els homes de muntanya que es van sentir a casa seva ja per sempre més. El nostre país va ser ardit i coratjós.

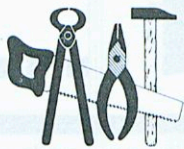
Era cap al 988. Un tal Gerbert, conseller d'Hug Capet, va escriure al comte de Barcelona demanant-li que fes vassallatge al rei franc, successor del gran Carlemany. El nostre comte, que es deia Borrell, va fer l'orni, no volgué acceptar tal vassallatge. Aquesta noieta trempada i xicarrona va ser prou madura per iniciar una independència per la qual els catalans hem maldat i maldem per aconseguir.

Hauríem de felicitar a aquest comte que va posar fil a l'agulla per cosir la nostra independència. Perquè és això que volem celebrar en el mil·lenari. I la història no la fa gloriosa el seu acabament, sinó els seus inicis, la lluita per aconseguir-la. Aquell comte i aquells homes i dones que no volgueren ser adoptats per ningú, perquè es consideraven fills legítims de la seva terra, i no volgueren padrins són el començament gloriós

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/. del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras

JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/. Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/. Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

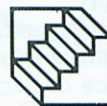
RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

Estudi i Servei s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/. Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

GIMNÀS PER HOMES, DONES I NENS • AVINGUDA GIRONA, 34 • 17130 L'ESCALA (Girona)

FORUM
E S P O R T I U

FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

de la nostra Catalunya... No era tan xicarrona la noieta. Es mostrà madura des de la seva naixença.

Aquells homes amb faixa i barretina, no sols duïen un roc a la faixa, sinó que saberen fer front a tots els invasors. Passaven els bàrbars i arrasaven els rostolls i terres dels pagesos. Havien de fugir, però tornaren i tornaren. I a redòs de la Parròquia i els monestirs, la gent hi arrelava.

Entre el seny i la rauxa, la noieta es féu gran. I es poblà de monestirs, perduts entre el bardissar, i els monjos poquets, donats a l'Obra de Déu, al treball de la terra i amb els llatins estrafets anaven configurant la llengua. En la recerca del silenci, conservaren la cultura nostra i afermaren la gent en els seus conreus. Eren monestirs petits: St. Martí del Canigó, gronxat damunt d'un quer; St. Pere de Grau d'Escales, perdut en una vall. Gréixer, que treu el nas rera una coromina. I no parlem de Ripoll, bressol de la cultura monàstica; i Poblet... i Montserrat, santuari imperial de les Espanyes. La noieta xicarrona, tingué els frescos de Taüll i les Majestats com la de Sant Joan de les Abadesses.

La nostra civilització, sense ni gosar dir-s'ho, voldria tornar a les arrels d'aquella noieta xicarrona, i li fan nosa encara que faciliten la seva vida, tants aparells sofisticats, i estic segura que sent, perquè no pot sentir d'altra manera, que és molt més poètic un castell en ruïnes que un gratacels; i menjar una arengada i una ceba que els productes que ens venen arreu.

I també pensen que en el mil·lenari tant s'ha d'honorar els alts dignataris com els que feren possible que el nostre país fos el que és, i acostant-nos més als nostres temps, podríem fer memòria, d'en Papat, de l'avi Neron, del Lao Toya, de l'Avi Xaxo, i de l'Amàlia de la llet... Tot un símbol!

NEUS XIMINIS

★★★★★★

"ELS GERMANS JOSEP M. I JOAQUIM FOLCH I TORRES"

En aquest mes de març he cercat un escriptor o literat de prestigi davant la necessitat de conèixer millor l'obra d'aquells personatges els quals amb el seu esforç han forjat, des del punt de vista estètic o exemplar, un patrimoni cultural. Un patrimoni el qual permeti, entre altres coses, donar la possibilitat de despertar la sensibilitat i/o la capacitat creadora.

Calia que fos un autor vinculat directament o indirecta amb alguna personalitat escalenca o amb la població de l'Escala. Cosa que em donaria la possibilitat de conèixer i, més endavant, aprofundir en el llegat cultural, el qual em farà sentir encara més identificat amb la meua població.

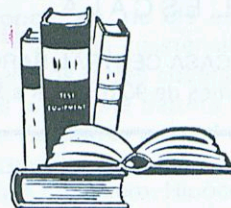
Mogut per la ferma voluntat de contribuir en una tasca digna, he detectat a dues il·lustrats personalitats: Josep M. Folch i Torres i Joaquim Folch i Torres, les quals essent sobradament conegudes en l'àmbit cultural català, tenen molt a veure amb la nostra població.

Josep M. Folch i Torres, segurament més conegut per l'abast de la seva obra literària, va ser un dels escriptors que va plantejar-se el conreu de la novel·la des d'un punt de vista professional; plantejament que a la primera dècada d'aquest segle representava tot un repte. Comença a escriure per tal de presentar-se a tots els concursos. L'any 1903 participà als Jocs Florals amb un treball que va merèixer l'únic accèssit, mentre que el primer premi l'obtenia Victor Català; l'any següent, inspirat o imitant l'obra de la Victor Català, hi envià tres escrits que coparen tots els premis. L'acert fou donar a les seves novel·les un aire dramàtic i real (idea pròpia de la Caterina Albert).

L'altre germà, en Joaquim Folch i Torres, museòleg, historiador i crític d'art, ha tingut per al país una intervenció importantíssima quant a l'administració i conservació d'obres d'art; doncs aquest personatge està vinculat a la nostra vila perquè l'any 1947 es féu construir l'original immoble el qual tots els escalencs coneixem pel nom de "la casa del Gavià".

El fet d'ésser deixeble del prestigiós arquitecte barceloní Puig i Cadafalch féu que tingués una singular sensibilitat artística en el disseny. Alguns documents originals, dades i anècdotes han estat aportades per una família escalenca. Certament es pot afirmar que els germans Folch i Torres, sobretot en Joaquim, coneixien personalment la Caterina Albert, alhora que compartien similars inquietuds artístiques.

MANUEL VILÀ I LÓPEZ

ROMANÇ DE LA NIMFA, EL SÒL I EL VENT

La nena juga a la corda a la voreta del mar; el zèfir, el sol i l'aigua s'han volgut apariar.

El mar, esfereït, crida deixant prompte de jugar: "Para't, vil tramuntanada que la nina plorarà!"

Ones i ones se segueixen en un passar i traspasar. A la nimfa el sol li daura l'esquena i es vol banyar.

El mar esdevé quimera ja que el vent no escolta pas; la nina és arrossegada vers abissal desenllaç.

"No t'allunyis, filla meva", li diu la mare, amatent. "Si vens, li diuen les ones, el teu cos bressolarem".

"Vine, corre, mare meva; afanya't, m'estic negant!" La dona, esglaiada, llença un xisclat horripilant.

El mar li posa i li lleva el seu mantell sobirà; la nimfa salta i capbusca veient l'onada arribar.

Una onada la fa caure; ella amb fe es posa a invocar al sol, del vent adversari; i el sol no tarda a manar:

El sol li encén el visatge; la nena s'està cansant; però el mar, galant, l'anima: "les ones et portaran;

"Calma't, mistral avorrible; el meu reialme és de Pau!" I la bonança retorna, i el mar esdevé suau.

tu cavalques en llur cresta de blanca escuma de sal; renillant i crina a l'aura de franc corser et serviran".

Abraçades mare i filla, postrades, lloen el sol; eixutes les cabelleres i eixuts els plors del condol.

La nimfa hi munta contenta: "quin joc més apassionant!; quant suaus en són les ales d'aquest destrer voleiant".

Venerant la seva terra, la nimfa, -la humanitat-, detesta el vent de la guerra i vol Pau i Llibertat.

Però el vent té molta enveja i és molt més fort que la mar; tot d'un cop n'infla la gola per a puixantment bufar.

El mar és espill de vida; el vent és pauta de dol; claror d'amor és la mare; fulgor de Pau n'és el sol

JAUME SADERRA I RIERA

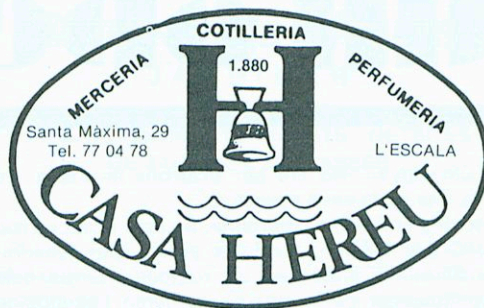

ANXOVES DE L'ESCALA®

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

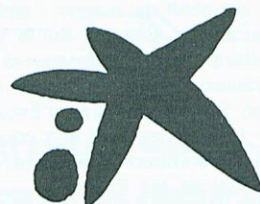
Bancotrans

Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

Caixa de Girona

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

AGENCIA

BAHI - NICOLAU

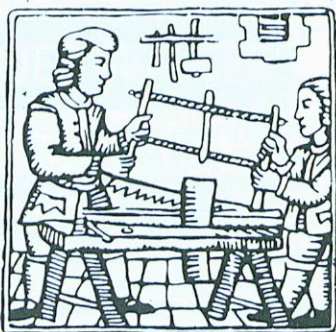
Assegurances en general

AGENT COL.LEGIAT ncal. i prov.

Àngel Bahi i Botella

C. Cadaqués, 6 (Poble Sec) - Tel. 77 06 92
17130 L'ESCALA

**Mobles
Sancho**

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vila i Borràs

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

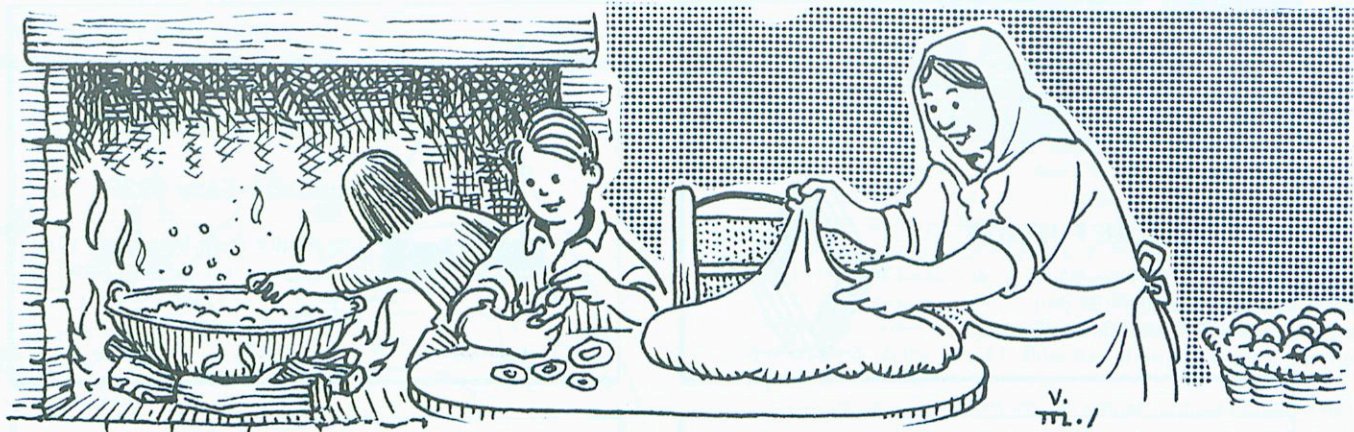

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

ELS "BRUNYOLS"

L'elaboració casolana de bunyols a les nostres contrades és una consuetud que, com tantes d'altres, dóna el baix. Si en alguna casa se'n continuen fent, és més aviat per inèrcia que no pas per entusiasme. El temps s'ho porta.

En un de no massa pretèrit, no fer bunyols en aquestes diades —era quasi preceptiu que fossin les tres primeres de la Setmana Santa— hauria estat considerat gairebé com un pecat o un signe de flagrant misèria. A cada casa, tant si era de pagès com si no, en feien, i això comportava un cert enrenou en els veïnatsges. La importància que es donava al quefer comú i l'interès mutu per saber com els anava la cosa als del costat, transcendien en públiques interpellacions: —**Què, ja els heu pastats? —Aquest matí. I vosaltres, com ho teniu? —Ho vàrem fer ahir al vespre i ens han llevat més de pressa que no comptàvem; ja vessen del gibrell i tot. Hem d'anar per coure'ls a més a córrer. —Doncs, si voleu un cop de mà, a casa encara n'hi ha per estona...**

Sembla que essent els ingredients i la recepta els mateixos, els resultats havien de ser tot u, però el cas és que a ningú no li sortien igual. Se'n trobaven de bons, de molt bons i de no tan bons; de compactes i d'estufats; n'hi havia que eren de mal pair per excés d'ous i n'hi havia d'amarats de matafaluga; uns que feien grumolls de mal treballada com era la pasta, i d'altres que per haver-la estirada massa quedaven secs com un crostó; qui hi abocava el sucre, qui l'hi escatimava. És de mal imaginar la varietat que se'n podria haver registrat. Pel que fa al format i dimensions, l'anarquia era total; tret del buidat de la part central, que era en l'única cosa que tenien més retirança, la resta era un seguit de malformacions que abonaven el que se'ls estrafés el nom per dir-ne brunyols. No és pas perquè sí que d'una obra mal afaïonada se'n digui un brunyol.

En el que hi havia coincidència era en la producció. Com si tothom tingués por de fer curt, a cada llar de foc es coïen bunyols pel pare i per la mare: un gavadal. Tot i la bona disposició per al consum que observava la família en bloc, es podia arribar a l'empatx i restar-ne encara panerades senceres. És clar que hom provava d'afluixar l'estoc portant-ne present, com era de costum i d'urbanitat, a parents, amics i veïns, propers i llunyans, però venien les tornes i la cosa quedava allà mateix. Un recurs, certament força migrat, per aviar-ne uns quants era fer-ne obsequi a les visites. Si per qualsevol diligència havíeu d'anar en alguna casa, notàveu un interès particular a fer-vos entrar i seure a taula, on tot seguit us els posaven al davant. —**Tasta'ls, tasta'ls**— t'instaven, com si et convidessin d'un requisit extraordinari. I un, que en venia embafat des de la primera fregida de casa seva, feia un esforç per quedar bé i n'enguierava un de sencer. Ardidesa que no li valia.

Rodejat de parells d'ulls que el fitaven expectants preguntant —**Què?** no li quedava més remei que donar-se per la pell i dir que eren bons... i, com havia temut, ja la tenia a sobre, més ben dit, la tenia arran de nas, tota encimbellada, i el cor familiar empenyent-lo implacable: —**Doncs, au, no els estalviïs pas, sense compliments...**— amb la insistència de qui sap que al rebost en queden dos o tres covenats assecant-se. Fer passar coll avall una pasta darrera l'altra, tot i la reiterada assistència del porró, quan el cos no en vol, justifica que es prenguin decisions extremes, com una vegada féu un que coneixem. Hipòcritament, es llança a lloar descaradament el producte: —**Llàstima que els de casa no els puguin tastar. Potser n'aprendrien de fer-los bons!** L'estratagema féu efecte. Es produí una mica de trasbals, suficient per distreure el personal i deslliurar el convidat de l'ominosa ingestió. —**Això rail! No quedarà per nosaltres, només faltaria això...**, mentre, cofois, preparaven el paquet.

Una altra oportunitat de donar curs a la mercaderia la tenien els masos i cases foranes abans de la reforma litúrgica del Vaticà II. Quan la Resurrecció se celebrava el Dissabte Sant, a la nit es podien cantar els goigs o les caramelles; en aquestes llars isolades, a més del present acostumat, se solia obsequiar el cor amb refresc, pel treball d'anar-hi i cantar-hi expressament. I, naturalment, no hi faltava la safata de bunyols, que aquells de la colla que sempre tenien un budell buit s'encarregaven, si no de fer-hi cau i net, almenys de fer-hi conèixer els senyals.

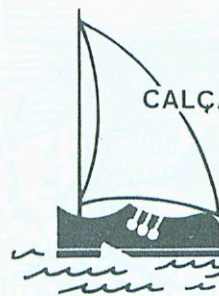
La necessitat que els nostres passats, endarrerits de bons talls i menges fines, tenien de treure el ventre de pena de tant en tant, propiciava extraordinaris com la matança del porc o la pastada de bunyols. Ara, amb la millora de les condicions de vida, s'han fet pràcticament innecessàries aquestes pràctiques. Per acabar-ho d'adobar, la proliferació de carnisseries i pastisseries en tot els àmbits facilita que la gent vagi reblerta en l'aspecte gastronòmic. Al medi rural, ja s'hi ha introduït fins i tot la urbana Mona de Pasqua. I a ciutat, tan proclius a descobrir i a assumir les tradicions rurals, poden observar puntualment la dels bunyols gràcies als bons oficis (i al bon negoci) dels artesans del gremi de pastisseria (que també exerceixen a pagès). Però sigui a poble o a vila, ells sí que com a bons professionals saben aplicar bé la fórmula i treballar la pasta. A qualsevol lloc que us trobeu, tindreu facilitat per adquirir els bunyols que us convingui per tal d'observar fidelment la tradició. Són rodonets, polputs, flonjos, fets amb un sol tipus de motlle, empolsats amb sucre refinat i al seu punt, i tenen el mateix gust exquisit. Els veureu anunciats de la mateixa manera, àdhuc pels qui s'obliden obstinadament que tenen una llengua pròpia; amb un cartellet que diu: "Bunyols de l'Empordà".

RENAULT

GARATGE FUMADÓ

C/ Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10

Tel. (972) 77 02 53

17130 L'ESCALA

(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI

GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

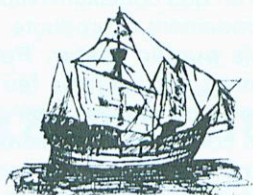
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPEES I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

VOLEU REBRE L'ESCALENC A CASA?

SUBSCRIVIU-VOS TRUCANT AL
TELÈFON 77 02 04

O ESCRIVINT A L'APARTAT
DE CORREUS 19 DE L'ESCALA-17130

ROSA MARIA BALLESTA

**CENTRE
D'ESPECÍFICS**

FARMACIA

**FÓRMULES
MAGISTRALS**

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

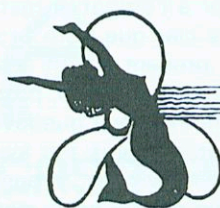

**HOTEL
RESTAURANT**

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

LA MONA ENTREMALIADA

Hi ha persones que professen una gran estimació envers els animals anomenats de companyia. Podríem relacionar-ne uns quants, a voltes, els més inversemblants. Però si en féssim una enquesta, segur que serien els gossos i, seguidament, els gats, els que la guanyarien.

Hi ha gent que se'ls estima com si fossin de la família. Hi parla, hi juga, surt a passejar amb ells, hi passa llargues estones junts, pateix quan estan malalts i, a voltes, poc se'n falta per dormir junts.

A l'Escala, allà pels anys quaranta, poc després d'acabada la guerra civil, hi havia un militar que també estimava els animals, però en el seu cas concret, no eren els gats ni els gossos els seus predilectes, sinó una mona. Potser era un mico, aneu a saber, però per nosaltres, diguem-ne que era una mona. D'acord?

Els més grans recordem que a l'època a la qual ens referim hi havia a l'Escala destacaments de soldats, els improvisats quaters dels quals es trobaven repartits en diferents punts del poble. El que jo més recordo era el que hi havia al carrer Roca Farina, a la sala de la senyora "Quimeta de la Fonda". A l'escalleta que hi havia a fora, a l'entrada, jo recordo haver-hi vist soldats asseguts, haver sentit tocs de trompeta i picar de tambors. Ben segur que deuriem assajar.

A aquest quarter suposo que hi pertanyia el militar —no en recordo la graduació— que era propietari de la mona de la qual us he parlat. A les hores de passeig, solia portar-la lligada. La mainada, la coneixia molt. Tothom s'hi volia acostar, prenent les degudes precaucions.

Però com que el seu amo no sempre podia estar per ella, aprofitava qualsevol moment de descuit per escapar-se de la vigilància del seu protector. Era llavors quan en feia de les seves.

Coneixem tots la facilitat que tenen aquests animalons per pujar pels arbres i llocs alts. La mona feia servir aquestes dots per pujar en un tres i no res als teulats i terrats de les cases, fossin altes o baixes. No importava. Les canals, balcons, persianes, cornisses, etc... eren uns graons còmodes i perfectes per enfilarse fins a dalt del tot.

Quan hi arribava, ella havia de fer entremaliadures. Saltant d'un terrat a l'altre, es divertia agafant la roba estesa i, peça per peça, les anava tirant per terra.

Avisades, les dones del barri s'ho miraven de lluny, entre espantades i enrabiades per la mala jugada que els hi estava fent la mona. A voltes, ella se les mirava com si volgués somriure, per encara fer-les enfadar més. La roba, que encara era una mica humida, en caure a terra, quedava bruta. Imagineu-vos la poca gràcia que els feia haver-la de rentar de nou.

És natural que aquest animalet es fes famós a l'Escala. Al carrer, a les botigues, als cafès, a les tertúlies, tothom parlava de la mona que s'enfilava pels terrats i feia enfadar les dones.

Però les seves malifetes, tot just començaven.

En certa ocasió, fent la seva escalada per la façana d'una casa del barri del Padró —que era el que més freqüentava— veié una finestra oberta. Ella si que, sense pensar-s'ho dos cops, es fica a dintre. Es tractava d'una cambra que, justament, en aquells moments estava ocupada per una dona que es trobava al llit malalta. No cal dir l'espant que li donà. No n'hi havia per a

menys. Els seus crits no pertorbaren la mona que, sense immutar-se, seguí fent entremaliadures. No sé com se les arreglà per obrir un flascó de medecines, o si el trobà obert, però el fet és que es prengué totes les pastilles d'un somnífer que la malalta tenia a la tauleta de nit.

Una vegada ben medicada, la mona abandonà la cambra sortint pel mateix lloc per on havia entrat. La dona respirà tranquil·la, però abans tancà la finestra, no fos cas que li repetís la visita.

La notícia fou comentada pel veïnat, el qual confiava estar tranquil durant uns dies, ja que tothom esperava que les pastilles li haurien fet l'efecte dormitiu. Però es veu que per adormir-la, havia d'ésser una quantitat industrial, ja que l'endemà següent, la mona es presentà de nou al barri, més tranquil·la i fresca que mai, saltant de terrat a terrat, fent enfadar les dones, a les quals els tirava la roba per terra.

Solia llevar-se molt d'hora, com els matiners parroquians de la missa de les set d'aquell diumenge que veieren com els comparegué dins l'església. Davant d'aquella estranya i inesperada visita, la gent se sentí incòmoda i temerosa que en fes alguna de grossa. Per descomptat que es notà la seva presència. Pel que va veure, li féu gràcia que les senyores i noies portessin mantellina al cap, perquè no se li va ocórrer cap altra cosa que anar d'un lloc a l'altre dels bancs traient les mantellines del cap de les assistents. Acudit ben rar. Està clar, però, que de les mones se'n pot esperar tot. No cal dir que començà a sentir-se un xiu-xiu entre els feligresos, que es féu més insistent quan en quatre salts es presentà a dalt el presbiteri.

Què passarà ara? —es preguntaven tots. Mentrestant, el mossèn continuava celebrant la missa. Segurament que degué notar alguna cosa rara darrera seu, que trencava el respectuós i acostumat silenci, propi del moment. Recordeu que, abans, el celebrant estava d'esquena als assistents i, per tant, no veia el quadre escènic que representava la mona.

La gent comprengué que s'havia de fer quelcom, a fi que l'animalet deixés de fer "monades". Això féu que alguns voluntaris s'aixequessin i, caminant amb peus de plom, pugessin al presbiteri per sorprendre la mona i poder fer-la sortir a fora. Al final ho aconseguiren però els costà suors i moltes passes per a sortir-se'n amb la seva.

Segurament que de bestieses en féu moltes més de les que m'han explicat, però anem per l'última que jo conec.

Un bon dia i a una hora que no era la normal, començaren a tocar les campanes de l'església. Ningú no s'explicava el senyal. Era diferent de totes les conegudes. Molta gent sortí al carrer comentant el que podia passar. Es repassaven de memòria els tocs de les campanes. Per descomptat, no era el senyal de la missa perquè, aquell dia, era ja tard i s'havien celebrat totes; ni el de tocar a morts; ni el de l'albat; ni el toc alegroï dels bateigs; ni el de cridar el poble per anar a apagar foc.

Ja no en quedava cap més quan algunes persones volgueren sortir de dubtes. No hi havia cap més altra solució que anar-ho a preguntar al mateix campaner, el qual —suposaven— devia estar tocant les campanes.

Així ho feren. No tingueren cap dificultat per entrar a l'església, ja que les portes restaven obertes durant tot el dia, no com ara que van a toc d'horari.

Potser allà hi trobaren el senyor Rector i, per suposat, el propi campaner, l'avi Carreter, intrigats també pel toc de campanes que durava i durava.

—Si no ets tu qui toca, qui serà? digueren a l'avi campaner.

A la fi, sortiren de dubtes. Entraren al lloc per on es puja al campanar i, tot seguit, descobriren el misteri, que no era altre que la mona, que estava penjada de les cordes de les campanes i amb el seu pujar i baixar, fàcil i ràpid, anava fent de campanera.

I aneu a saber l'estona que n'hauria fet si no hi compareix la representació del poble. El so de les campanes baixava suau i dolç pel forat de l'escala del campanar i hi devia trobar gust per la cara de mona que hi posava quan la varen descobrir.

Per fi, l'avi Carreter es possessionà de nou de la seva plaça de campaner, que li havia perillat una estona per culpa de l'entremaliada mona que, de malifetes, en féu un reguitzell.

conversa amb...

RODOMA

Jaume Más és una persona molt coneguda pels escalencs. No en va ha estat conserge del Col·legi Empúries durant vuit anys. La bona tasca desenvolupada, en el seu treball, ha fructificat en una gran estima per part de totes aquelles persones que l'han tractat.

Ha estat mariner i agricultor al mateix temps durant molts anys; encara ara té cura de l'hort i d'un troç de pineda.

Ens explica que sovint, a les nits d'insonni, li agrada pensar en l'Escala de la seva infantesa. Amb nostàlgia recorda aquella fauna i vegetació que malauradament ja no es troba al Pedró, allà on ell l'havia disfrutat.

Els records del passat i la tranquil·litat que dóna sentir-se estimat per la seva família, fan d'en Jaume Mas un home feliç.

L'Escalenc. — Quan vau néixer?

Jaume Mas. — El dia 17 d'octubre de l'any 1919. Els meus pares es deien Baldomero i Rosa. El pare era fill de Girona, encara que va venir a l'Escala de petit, i la meua mare escalenca; va néixer a aquesta mateixa casa del carrer Perxel, que més tard tothom va conèixer per «Can Mero», pel nom del meu pare. Van tenir tres fills, les meves dues germanes Rosa i Caterina i jo. El pare va morir força jove. Era pescador i de dies feia espartenyas, és a dir, la sola de l'espardenyia. A aquesta fotografia antiga es veu al pare, molt jovenet (el de l'esquerra) amb altres nois al Pati Blau.

De petit vaig fer la vida normal d'un nen de família de pescadors. Vaig anar a l'escola amb els mestres senyors Pepet Sureda, Alsina i Adroher, i vaig començar a anar en mar des de molt jovenet. Recordo que la primera barca que vaig anar, va ser la de l'Albert Guerra, «En Berto».

L'Esc. — Vau anar sempre en mar?

J.M. — De jove vaig anar en mar fins que vaig haver d'anar a la guerra, l'any 1938. En acabar la guerra ens van fer presoners. Erem a la província de Lleida i ens van portar a un camp de concentració de la província de Soria, a Burgo de Osma; erem bastants escalencs, ara només recordo a en Ferran Portell, en Lluís, en Joan Nonito, en Planas i en Rafel Sabadi. Tots ens vam ajudar però cal remarcar l'actitud d'en Rafel Sabadi en moments difícils. Malgrat tot, ho vàrem passar força bé fins que ens van portar a Saragossa i d'allà a l'Àfrica. Era el temps de la guerra europea i ens van fer fortificar la frontera entre el Protectorat Espanyol i la zona francesa. Estàvem en un poble que en deien Alcazarquivir. Jo vaig tenir la sort d'estar-hi com a soldat i feiem de guardians dels presoners que fortificaven la frontera; aquests eren nois que havien estat a la guerra quasibé amb mi. Com a presoner, però en una altra companyia, hi havia en Jaume Font, trobar-lo em va fer molta il·lusió, però no podiem sortir junts perquè representava que jo era soldat i ell presoner. De l'Àfrica ens van fer anar a Madrid, al regiment de transmissions del Pardo, a uns cent metres del lloc on estava en Franco, i al cap d'un temps de ser-hi van demanar que els que erem de marina ens presentéssim per tal d'ingressar-hi, i és clar, jo em vaig presentar

i em van dir que ja m'arregliarien els papers per fer el trasllat. Al cap d'un temps, al veure que no em deien res, vaig preguntar el que passava i em van dir: «Vostè es queda aquí, no es preocupi. Vaig estar-hi un any i mig i, un bon dia, em van dir que hauria d'ingressar tot seguit a la marina, a Altes. Vaig demanar on era aquest poble i no van pas saber dir-me-ho. Quan vaig ésser a l'estació d'Atocha vaig preguntar a taquilla on era aquell poble i van dir-me que era a la província de Lleida, vaig pensar que hi havia un error, però bé, com que jo ja tenia els papers, me'n vaig anar cap a casa. Algú o altre ho aclarirà!. De seguida que vaig arribar a l'Escala, feia vint-i-dos mesos que no veia els de casa, vaig anar a veure l'Uranga, que era el contramestre i li vaig explicar el fet. L'endemà vam anar a Roses junts, hi havia un ajudant que es deia Jacobo i li vam explicar el que feia el cas. Em va dir que no em preocupés, que anés cap a casa que ja m'avisarien. Així ho vaig fer. I encara m'han d'avisar. Cada any, quan passaven revista, anava a la guàrdia civil i em deien: «Usted está de baja del ejército de tierra». Anava amb l'Uranga i ell em deia «Vostè mai ha fet el servei per marina». I així vaig anar passant fins avui.

L'Esc. — Quan vau tornar a casa, què vau fer?

J.M. — Una mica de tot. Vaig fer de manobre i durant dos anys de peó de carretera.

Tenia cura de la carretera que va des de Can Guinya fins a Viladamat, això, és clar, era abans d'asfaltar-la. Amb una escombra tiràvem la terra al mig de la carretera, d'això en deiem «reservar», netejàvem les cunetes, en fi....

Després vaig treballar a l'arròs, amb en Berto i en Simon i amb el Sr. Rubert. Vaig treballar a l'Ajuntament de l'Escala, feia una mica de tot. I més tard, també vaig fer de conserge del col·legi públic Empúries.

I, durant dotze anys, del 58 al 70, vaig ser president del Pòsit, ja que continuava anant en mar. A la nit en mar i de dia a treballar a l'arròs. Tot això ho compaginàvem amb el treball d'una vinya que teníem a la muntanya dels Pastors i de dos horts a darrera el molí.

Després de la guerra no hi havia gaires coses per menjar i, fins i tot, menjàvem cairetes, són semblants als pèsols i eren menjar pels animals, gens bo.

L'Esc. — Mentre vau ser president del Pòsit, què es va fer.

J.M. — Mentre vaig ser president del Pòsit hi va haver moments de tot, més aviat hi havia dificultats que no pas facilitats. Però n'estic content. Es van posar uns focos a la platja i un de gros a la Punta, així les teranyines, quen entraven, tenien una orientació; també es va posar la màquina de treure les barques. Potser no va resultar tal com ens ho havíem imaginat, però va

anar bé. Es va posar una sirena a dalt del Pòsit, per orientar les barques en dies de boira. Es va fer la riba de la platja, sota el carrer del Port, on ara hi toquen les sardanes; hi va haver dificultats, perquè eren necessaris molts permisos, però es va poder fer, i més tard, en temps de l'alcalde Massanet, vam aconseguir que es pogués fer el port de La Clota. Per fer-lo en van concedir sis milions de pessetes. S'havia mirat primer de construir-lo des de la Punta fins al Cargol, però hi ha molta profunditat i amb aquells sis milions no n'hi havia ni per començar.

Per tal de fer el Port, vam haver d'anar a Madrid dues vegades amb l'alcalde, en Simon, en Marquet i en Paco Gambo; vam anar a vuere al General Vigon, que en aquell temps era ministre d'obres públiques. Vam tenir força sort, perquè el representant d'obres públiques a Catalunya era un senyor mallorquí que ens va ajudar molt.

Una altra cosa que es va aconseguir és que els pescadors no traginessin les caixes de peix. És a dir, quan acabavem de vendre el peix, els pescadors havíem d'agafar les caixes i portar-les al salaó, després de treballar tota la nit en mar. D'aquesta manera, els saladors llogaven els carros de cavalls, que em sembla que els hi feien pagar una pesseta per caixa, i les traginaven a les fàbriques de salat.

El primer any que vaig entrar al Pòsit, la Junta va decidir fer el ball de nit de la festa del Carme a la platja, i no fer-lo a la «bolera» ja que l'entrada solament era gratuïta allí pels pescadors. El dia abans ho vam guarnir tot amb banderes, però un desfet de temps se'ns ho va emportar tot. Aquella nit va ser molt dolenta i va perillar la vida d'algun pescador que era en mar. Segui com sigui l'endemà es va demanar a en Gumà de fer el ball a la «bolera» i gentilmente ens l'hi va deixar fer. Però l'any següent la junta del Pòsit va decidir continuar fent un ball popular a la platja i ja es va començar la vigília amb una revetlla que era amenitzada amb un orgue-manubrio. El dia del Carme a la nit es va fer ball i d'aquesta manera s'iniciava la bonica tradició dels balls populars a la platja.

L'Esc.— Quan us vau casar?

J.M.— L'any 1.946; al 47 va néixer el meu fill gran i al 49 el petit. Tinc una família, incloues les meves joves, que m'estima molt. I tinc una cosa que val per tot, són els quatre néts. Sóc molt ric, no en diners, però tinc un valor molt més gran, que és l'estimació de la meva família.

L'Esc.— Què ens podeu dir del temps que vau ser de conserge a l'Escala?

J.M.— Jo estimo molt la mainada. Vaig començar a treballar el dia primer d'octubre i pel novembre va morir en Franco i vam fer

vuit dies de vacances, per dol nacional. Vaig fer de conserge durant vuit anys i hi vaig estar molt bé, estic content de tothom, mestres, pares i nens.

La mainada ha estat molt important per a mi. Encara ara aquells nens i nenes que llavors anaven a col·legi, i que ja molts estan casats i tenen fills, quan em troben em criden i em saluden, sigui a on sigui. De veritat que hi vaig estar molt bé. Sovint encara em conviden a excursions, ja que em consideren de la família. Sempre vaig rebre, i encara el rebo, un tracte afectuós i correcte.

Mentre vaig ser al col·legi hi feia una mica de tot, al matí passava classe per classe per veure quants nens es quedaven al menjador; si es feien un pelat sense massa importància ja havia de córrer amb la farmaciola. Anava a buscar els diaris pels mestres, feia encàrrecs, cobraments a la caixa o al banc, vigilava la calefacció, escombrava el pati, regava els arbres, escombrava una mica dintre, en fi tenia cura del manteniment. El pi que hi ha quan s'entra al col·legi, a la banda de Garbí, el vaig plantar jo el dia de la festa de l'arbre de l'any 1.977.

Mireu, aquestes dues plaques me les van regalar en jubilar-me, a l'any 1.983: una és de l'ajuntament i l'altre del Col·legi Públic d'Empúries.

Quan jo vaig entrar al col·legi hi havia només deu mestres i ara n'hi ha trenta. Mentre jo hi vaig ser es van fer les obres d'ampliació.

L'Esc.— Teniu alguna anècdota relacionada amb la vostra feina?

J.M.— Sí, mireu aquesta Guia de la Província de Girona. Quan treballava a l'ajuntament, recollíem els cartrons i els portàvem a can Quirze Guinart que ens els comprava. Un dia n'hi vaig portar i vaig veure que tenia un llibre amb un piló de papers per llençar, el vaig mirar i vaig trobar

que era interessant, era de l'any 1.926 i parlava dels pobles de la província de Girona, li vaig demanar si me'l volia donar i ell em va dir que me'l canviaria per cartrons i així ho vam fer. També n'hi ha una que no em va passar a mi, sinó que la vaig sentir explicar al pare, està relacionada amb els serenos. Les cases deixaven quatre pedretes en una finestra si es volien llevar a les quatre o un pal amb una pedreta a cada costat si es volien llevar a mitja nit. Quan el sereno cridava, era costum que l'home de la casa sortís per la finestra i comentaven el temps. Segui com sigui, grups de nois se les enginyaven per posar un sescle lligat a una corda a la finestra per la qual se sospitava treuriem el cap els de la casa. I quan sortia algú, estiraven la corda, amb els sescle li feien abaixar el cap i amb una esombra bruta de merda li pintaven la cara.

L'Esc.— Tenim entès que conserveu algun document antic.

J.M.— Sí, tinc alguns documents, entre ells un escrit per un avantpassat, en Joan Lassús, que explica que a l'any 1.830, essent Alcalde en Miquel Carbonell, el dia 27 de maig, els pescadors de les embarcacions que aquella nit havien anat a la pesca del sardinal. Quan tornaven, de matinada, varen veure un objecte de gran magnitud que flotava en el mar, semblava una barca a la deriva, però com que hi havia molta boira no varen veure bé el que era. A la tarda, alguns pescadors que es trobaven al paratge de la «Casa Gran», varen tornar a veure l'objecte flotant. Ho varen dir al Comissari, Sr. Llorenç Soler, el qual va ordenar que es varesin els llaguts d'en Josep Mas i d'en Rumi, per si s'havia de salvar a algun possible supervivent del suposat naufragi. Quan van arribar aprop d'aquella mola s'adonaren de que es tractava d'un enorme peix. El varen lligar amb molts treballs i el remolcaren fins a la Clota. Allí advertiren que es tractava d'una balena. Media 96 pams de llarg, la boca feia 18 pams i la seva altura era també de 18 pams. De la seva boca es tragueren dues barres de barnilles, d'una d'elles en feren present al Rei, feia 22 pams de llarg, i de l'altre al Sr. Bisbe de Girona, al Governador, al Sr. Gibert de Figueres i a l'Alcalde de Torroella de Montgrí, que se la repartiren.

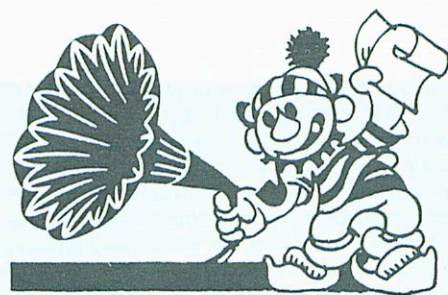
Durant tot un mes varen venir gran número de tartanes, carros, brecs i cotxes. Alguns dies era impossible albergar tanta gent. La Teresa Lassús i en Joan Gispert, que tenien arrendada una carnisseria, no donaven l'abast ja que la carn només durava uns minuts a la botiga, i els flaquers no tenien suficient farina per fabricar pa. La balena estava ferida en la part inferior d'una aleta i pensaven que la ferida fou produïda per una canonada. Tot això i més és el que es pot llegir en aquest manuscrit català.

NOTICIARI LOCAL

RESUM DE NOTÍCIES SERVEIS INFORMATIUS DE RÀDIO L'ESCALA

2/2 NOUS HORARIS A LA SARFA

El servei de transport de viatgers per carretera SARFA de l'Escala, modificava a principis de febrer els horaris de servei a Girona degut a les queixes que varen presentar alguns usuaris. Des del 13 de febrer els nous horaris a aplicar són: de l'Escala a Girona surten a les 7,25 del matí, a les 3,30 de la tarda i a les 18,30. Pel que fa a les sortides des de Girona cap a l'Escala es faran a les 11,00 del matí, a les 14,00 de la tarda i a les 20,00 del vespre.

6/2 RÀDIO L'ESCALA SUSPÈN LES SEVES EMISSIONS

Tal i com ja es va informar, Ràdio l'Escala suspenia voluntàriament les emissions a causa de les interferències causades a un satèl·lit francès. Les interferències provenien de l'estació de ràdio-enllaç que emetia en una banda reservada a satèl·lits segons els darrers acords de Ginebra. L'emissora municipal es va veure obligada a substituir el ràdio-enllaç per un altre aparell que treballés en una banda autoritzada i a efectuar un canvi d'antenes. Tot plegat va suposar quinze dies de no-emissió. Finalment, el vint de febrer es reprenia l'emissió en els horaris habituals.

15/2 POSSIBLE CANVI DE L'ESCUT DE L'ESCALA

Catorze persones es van reunir per parlar del nou escut municipal. Degut a què en el transcurs de la reunió van sortir nous elements a tenir en compte a l'hora de fer l'escut municipal (el símbol d'Empúries, la ciutat amurallada, el bisbat d'Empúries, les armes del comte d'Empúries) es va decidir crear una comissió d'estudi que argumenti les figures que han de compondre el nou escut. Un dels membres d'aquesta comissió és l'encarregat de fer el nou disseny.

17/2 NOVES LÍNIES TELEFÒNIQUES

A mitjan mes de febrer, començaven a l'Escala els treballs d'ampliació de la xarxa telefònica. Una inversió de vuitanta milions de pessetes està destinada a l'ampliació del servei a l'Escala amb la instal·lació de 1.024 noves línies amb tecnologia digital. Les obres que s'estan duent a terme afecten, de moment, l'avinguda del Padró, la plaça Víctor Català, i es faran en altres indrets, coincidint amb les obres que farà la companyia elèctrica.

21/2 EL BATLLE JURA EL CÀRREC DE DIPUTAT

Rafel Bruguera va passar a formar part del Ple de la Diputació de Girona en substitució del Sr. Graboleda, que actualment ocupa la gerència del Pla de l'Estany. R. Bruguera ha passat a formar part de les comissions informatives de vials i obres públiques, agricultura i també de la Institució Firal de Girona, tot i que la permanència en aquestes comissions és provisional. La confirmació oficial del càrrec la va rebre l'alcalde quinze dies abans:

22/2 LA SHELL BUSCA PETROLI A LA COSTA BRAVA

La companyia petrolera Shell Oil farà prospeccions petroleres davant la costa de cap Norfeu, a dinou quilòmetres mar endins, durant el mes de març. Els treballs s'efectuaran des del vaixell-plataforma Nedril-II que treballarà les vint-i-quatre hores del dia. Un representant de la companyia es va entrevistar amb l'alcalde per garantir-li la seguretat dels treballs de prospecció. Tot i això, el batlle va mostrar la seva preocupació per les repercussions que podria tenir pel turisme el fet que es trobés petroli. El sector turístic escalenc, en canvi, no es va manifestar al respecte.

23/2 PLE ORDINARI

El segon ple del febrer va servir per aprovar la venda d'un terreny municipal per obtenir un ràpid finançament per les obres de remodelació de can Maset. També es van deixar apartats els temes d'adjudicació dels serveis de jardineria i d'alarmes ja que els regidors no havien pogut estudiar els dossiers corresponents. També es va decidir crear una comissió de seguiment pel nomenament del nou jutge de Pau. Els interessats tenen de termini fins al 20 de març per presentar sol·licitud, sinó la comissió haurà de proposar al Ple un candidat.

28/2 EL CAP DE SERVEIS DE LA JUNTA D'AIGÜES, A L'ESCALA

El motiu de la visita era per estudiar la possibilitat que la Junta d'Aigües es faci càrrec de part de les obres de construcció del nou pou d'aigua potable que es vol dotar l'Escala per evitar problemes d'abastament a l'estiu. El nou responsable del servei va assegurar que en una setmana tornaria contesta a l'ajuntament.

28/2 EL RECTOR ASSUMEIX NOVES PARRÒQUIES

El mossèn de l'Escala, Salvador Juhé, portarà per encàrrec del Bisbat de Girona les parròquies de Verges, Canet de Verges i Ultramort. El motiu és el recent traspàs del rector d'aquestes parròquies. Això afectarà els horaris de misses dels diumenges que quedaran de la forma que segueix: a les nou del matí, a ca les Monges; a les onze, a l'Església de Sant Pere; i a migdia, a Sant Martí d'Empúries.

RECORDEM ALS NOSTRES COL·LABORADORS QUE CAL SIGNAR AMB NOM I COGNOM ELS SEUS ARTICLES, AIXÍ COM INDICAR LA SEVA ADREÇA, TELÈFON, N.º DE CARNET D'IDENTITAT. AIXÒ NO OBSTA PER A QUÈ PUGUIN ÉSSER PUBLICATS AMB SEUDÒNIM SI AIXÍ HO PREFEREIXEN UNA VEGADA COMPLERTS ELS ANTERIORS REQUISITS

PLA ESPECIAL D'EMPÚRIES

El previst Pla especial per Empúries porta inquietuds a molts escalencs preocupats pel respecte i conservació del seu entorn, tan deteriorat en molts aspectes. Per això, l'ESCALENC ha traslladat a l'alcalde Rafel Bruquera algunes d'aquestes inquietuds a través de les següents preguntes:

En vistes al 92 i al Pla especial per Empúries, quins beneficis REALS tindrà pel poble de l'Escala en general a curt, mitjà i llarg termini?

No hi ha dubte que Empúries, per raons podríem dir que "arqueològiques", ha sortit gairebé indemne en la degradació evident que ha sofert la resta (salvant mínimes excepcions) de la nostra costa escalenca ¿Hi ha garanties que es preservarà, com a mínim, aquesta benaurada excepcionalitat? ¿S'han previst mesures protectores que la salvaguardin dels possibles/probables abusos?

El Pla Especial d'Empúries és un Pla de protecció que delimita el territori de l'àmbit del pla amb una sèrie de terrenys de protecció arqueològica, de protecció històrica, de protecció paisatgística, terrenys rústics, protecció de platges i costes... Només una petita part que no arriba al 10% són terrenys urbans o susceptibles de ser urbanitzats. A més a més, no és el Pla Especial el que els declara urbans sinó que es el Pla General, que ve dels anys 70, de l'anterior planejament urbanístic de l'Escala que delimitava la zona d'Empúries, la zona urbana de la no urbana. El Pla Especial el que fa és, de la zona no urbana, definir clarament el futur d'aquestes zones no urbanitzables, quin tipus de protecció les hi correspon.

Els beneficis reals pel poble de l'Escala són evidents.

El que es pretén amb el Pla Especial d'Empúries és:

- l'ordenació de tota la zona d'Empúries
- la creació d'una zona d'aparcaments
- el plantejament d'una solució del sanejament i de la portada d'aigües. Ara les aigües de l'Escala no arriben a Empúries. És un abastament privat
- preveu l'aparició de dos parcs equipats
- recuperació dels camins històrics i tradicionals per potenciar-los com a recorreguts peatonals, paisatgístics i històrics
- recuperació de la muralla de St. Martí d'Empúries
- rehabilitació, en general, del casc antic de St. Martí

- potenciació de les Ruïnes d'Empúries des del punt de vista del museu
- ordenació de les platges i la costa.

En definitiva, tot això que configura el que nosaltres diem el *parc sud de l'Empordà* (ja que estem a la part sud dels aiguamolls de l'Empordà que estan declarats, per llei, de protecció paisatgística) és l'element diferenciador que ens garantirà el futur turístic del nostre poble. Així mateix, garantirem el futur del poble de l'Escala perquè, en definitiva, directa o indirectament, tots els escalencs vivim relacionats amb l'activitat turística o amb el que envolta l'activitat turística. Dit amb altres paraules: l'element que pot fer en un futur que un turista es plantegi venir a passar les seves vacances o comprar la seva segona residència a l'Escala i, en canvi, no es plantegi passar les seves vacances o comprar la seva segona residència a un altre municipi de la Costa Brava és, evidentment, Empúries. Per tant, en aquest sentit penso que potenciant Empúries des de tots els punts de vista, potenciem el turisme i la vida i l'economia escalenca.

Pel que fa a la segona pregunta, em voldria referir inicialment, al seu plantejament quan es parla que salvant mínimes excepcions, la costa escalenca ha sofert una degradació evident.

Jo penso, honradament, que no puc estar d'acord amb aquesta afirmació tant contundent. La matisaria plantejant-la al revés; és a dir, que excepte mínimes excepcions, en general, la costa de l'Escala s'ha mantingut en un estat de conservació bastant important. Pensem, per exemple, en Montgó, Punta Montgó, la zona militar, la platja dels Riells, tot el Passeig Marítim, la Creu, tota la zona d'Empúries... En general, penso que és un dels municipis de la Costa Brava que tenim la zona costanera més preservada de totes, i probablement, és l'únic municipi de la Costa Brava que té, en el seu planejament urbanístic, dissenyat un Passeig Marítim peatonal que agafa tot el que és, pròpiament, el terme municipal de l'Escala des del punt de vista de la costa. És a dir, que en un futur, podrem anar des de St. Martí d'Empúries fins a Montgó passejant per un Passeig Marítim. Això, realment, hi ha pocs municipis que ho puguin dir.

Contestant a la pregunta de si hi ha garanties que es preservarà la costa d'Empúries, haig de dir que el Pla Especial d'Empúries és un pla de protecció i això m'agradaria que quedés molt clar. A la costa no es preveu res més que:

a) peatonalitzar la carretera de la platja (la que surt del pont i va fins a St. Martí). Quan diem peatonalitzar-la, volem dir treure l'agressió que provoquen els cotxes sobre la platja, sobre la costa, sobre les pinedes que hi ha entre la carretera i les platges

b) ordenar la costa i els usos de les platges

c) desmantellament dels espigons que es varen construir a la platja de St. Martí (entre St. Martí i les ruïnes) i la proposta de configuració d'aquella platja des d'un altre punt de vista més integrat en el paisatge. Per tant, penso que està clar, que no només és voluntat del Pla preservar la costa, sinó que en aquests moments tenim una Llei de Costes, que, en el cas hipotètic que nosaltres o qualsevol altre ajuntament es plantegés una actuació no proteccionista, hi ha aquesta llei, que és també una llei de protecció, i que està per sobre de qualsevol tipus de planejament d'un municipi.

Transcripció: M.M.

FUTBOL

Resultats del mes de febrer:

BENJAMINS

Dia 12	l'Escala - Penya Blanc-blava	2-4
Dia 19	At. Empordanès - l'Escala	4-3
Dia 26	Llançà - l'Escala	3-3

ALEVINS

Dia 12	Bellcaire - l'Escala	1-4
Dia 19	la Jonquera - l'Escala	1-5
Dia 26	P. Unionista - l'Escala	3-1

INFANTILS

Dia 5	la Salle - l'Escala	1-2
Dia 12	l'Escala - Bons Aires	1-1
Dia 19	Esplais - l'Escala	4-2

JUVENILS

Dia 5	l'Escala - Bisbalenc	0-2
Dia 12	Hostalric - l'Escala	1-1
Dia 19	l'Escala - Coma Cros	2-1
Dia 26	l'Escala - Olot	0-3

TERCERA REGIONAL

Dia 5	l'Escala - Sant Antoni	4-0
Dia 12	Camallera - l'Escala	0-3
Dia 19	l'Escala - Esclanyà	3-0

El dia 26 varen jugar-se els 20 minuts del partit suspès el 13 de novembre quan el resultat era: l'Escala 2 Sant Miquel 0. Durant aquests 20 minuts els escalencs feien dos gols més als forasters.

PRIMERA REGIONAL

Dia 5	Hostalric - l'Escala	2-4
Dia 12	l'Escala - Bisbalenc	3-2
Dia 19	Torroella - l'Escala	1-3

PENYA BLAUGRANA

El divendres 24 de febrer, en els menjadors de l'Hostal "El Roser", lloc habitual de les celebracions de les assemblees de la Penya Blaugrana de l'Escala i Comarca, va tenir-hi lloc la **DESENA GENERAL ORDINÀRIA**, amb assistència de més de cent vint persones.

Després de l'esplèndid bufet-fred, quan ja s'havien passat les deu de la nit, i prèvia salutació del President, l'Àngel López, s'anaren seguint els diferents punts de l'ordre del dia, començant per ser exposat l'estat econòmic de l'Entitat, a càrrec de Francesc Torres, fent-ho de manera molt simplificada ja que cada un dels associats disposava d'un full amb el detall de tots els moviments. Tot seguit, en Ferran Llistosella, comentava tots i cada un dels actes en els quals ha intervingut la Penya, des de la darrera Assemblea, per finalitzar convidant a les properes sortides que són a més de la de Gijón, que ja l'autocar era complet, l'anada al Camp Nou el dia de la visita del Madrid i l'excursió a Saragossa, el dia que el Barça s'hi desplaça.

Quant als projectes i suggeriments, s'esmentava la necessitat (per evitar especulacions i altes i baixes d'associats que només s'inscriuen per aprofitar la reducció de preus), de fer pagar al nou soci una quota de tres anys per endavant. Com

que varen haver-hi opinions manifestant que seria més adient fer pagar una quota d'entrada en lloc d'anticipat tres anualitats, es quedava que la directiva estudiaria amb calma la millor solució per portar a terme. Es feia avinent la possibilitat de poder organitzar la Trobada General de Penyes de tot l'Estat, l'any 1992 que, quan l'any vinent se sàpiga amb seguretat, serà qüestió de començar a fer el necessari per tal d'estructurar un programa d'actes escaients i en consonància amb tant important celebració.

Acabava la vetllada l'actuació del conjunt TERRA NOSTRA, amb la coneguda cantant PEPITA BRUGUERA i l'acompanyament musical d'en FREDERIC i en MARC, fi de festa que va complaure tots els assistents, tant per la interpretació com per l'escaient repertori ofert.

CARNAVAL 89

Amb l'arribada d'en Carnestoltes, a la plaça de l'Ajuntament, el divendres dia 3 de febrer, a les 10 de la nit, es donava inici als actes del Carnaval d'enguany. A més dels acompanyants habituals -en Pere i en Quimet- en aquesta ocasió, va venir també amb en Carnestoltes en Paco Pérez qui en funcions de "notari" del personatge carnalesc va tenir cura de llegir el tradicional pregó i a la vegada rebia de mans de la primera autoritat escalenca -en el balcó de la Casa de la Vila- la vara d'alcalde, amb la qual, teòricament, tenia dret a governar la població durant les festes del Carnaval.

Un temps impropri de l'època, -amb temperatures molt agradables, llevat del diumenge en les dues passades de la Rua, que feia un ventet força fresc-, va permetre portar a terme tot el que s'havia programat i com que ja vàrem publicar el pograma en l'Escalenc del mes de gener, pensem que es fa innecessari tornar-ho a relacionar en aquest número. El que sí cal remarcar és que cada any vénen més forasters, no solament a la rua i a la sardinada, ja que també hem pogut observar-ho en els balls a l'envelat, la qual cosa ens ha de resultar molt afalagador. Volem també esmentar que la farandola (no la farandola com sortia escrit en el nostre número 104) es va ballar tots quatre dies, i que malgrat la poca atenció que hi posen alguns components, va sortir bé cada vegada. Una altra novetat d'aquest any ha estat que el jurat de les carroces i comparses -que per primera vegada s'han puntuat per separat- no fos de persones de la localitat. Aquests en varen ser els components: Josep Ministral, Ramon Pujol Boira i Lluís Roura -pintors-, Jaume Comas i Josep M. Ullod -actors-, Josep M. Fonalleres -escriptor- i Carles Vivó -artista-. El "CONVERSA AMB... LA COMISSIÓ ORGANITZADORA DEL CARNAVAL" publicada a l'Escalenc del mes de febrer, ens estalvia també de puntualitzar certes interioritats, ahora que ens convida, una vegada més, a insistir en la col·laboració de tots per tal que el Carnaval de l'Escala no decaigui, que ara que s'ha tornat a arrancar, tingui any darrera any més efervescència fins a assolir una merescuda tradició.

El sorteig de Carnaval va donar els següents premis:

Primer núm: 18.891 (viatge a Mallorca per a dues persones durant una setmana).

Segon núm: 16.700 (repàs per a dues persones a un restaurant de l'Escala).

Tercer núm: 13.518 (xec de benzina per valor de deu mil pessetes).

Pel que fa als concursos, aquests en foren els guanyadors:

Caretas i maquillatge del dissabte a la nit:

Primer "Pallasso trist" de Mireia

Segon "Zebra" de Maria-Rosa

Tercer "Tigre" de Mercè

Amb solament dos participants el dissabte al matí, es feia la cursa de cotxets, guanyant el que tenia com a conductor **Josep M. Callol amb Albert Batlle i Oriol Callol** de passatgers, i en segon lloc, el que portava **Xavier Ballesta amb Jaume Callol** d'acompanyant, equip que feia seu el premi a l'originalitat.

Pel concurs de disfresses del diumenge nit es presentaren un total de vint-i-sis participants, El jurat, després de

seleccionar-los per les categories d'individuals, parelles i grups, va emetre el següent veredicte:

Individual:	Primer	"Dimoni"
	Segon	"La rateta"
	Tercer	"Sevillana"
Parelles:	Primer	"Capellà...i escolà..."
	Segon	"Pallassos margarida"
	Tercer	"Cabaret"
Grups:	Primer	"Mexicans"
	Segon	"Trèvol"
	Tercer	"Nins"

Quan al concurs de barrets del dilluns a la nit, donem ara els guanyadors:

Primer premi: "El piló"
Segon premi: "El pop"
Tercer premi: "Un dia de mercat"

Els jurats dels concursos que es fan en els balls són escollits per l'organització, d'entre els assistents a la vetllada, remarcant que no va haver-hi repetició de cap dels components en els tres portats a terme.

Les puntuacions atorgades als participants al concurs de Carrosses i comparses donaren el següent resultat:

Carrosses:

"Xalat amb Mèxic"	57 punts
"Quina monada"	65 punts
"Els zíngars"	50 punts
"La gran carnavalada"	42 punts
"QUIN PITAM"	69 punts
"Jardilandia"	36 punts

Comparses:

"QUATE, AQUI HAY TOMATE"	61 punts
"Quina monada"	56 punts
"Els zíngars"	60 punts
"Per Carnaval tot s'hi val"	40 punts
"Els pirates"	46 punts
"Festa de trèvols"	45 punts
"Club sexi rugby"	58 punts
"Els espantalls"	46 punts

(Les cinc primeres comparses anaven amb les cinc primeres carrosses. La sisena carrossa no tenia comparsa i les tres darreres comparses no presentaven carrossa. Naturalment, fem referència a l'ordre en el qual estan relacionades que és el que figurava en les paperetes facilitades als membres del jurat).

Pel concurs d'aparadors i comerços ambientats, fou designat un jurat compost per Pere Guanter, Roser Díez, Marc Salvador, Josep M. Cortada i Dolors Poch, i les puntuacions que atorgaren són les que segueixen:

Fusteria Martí Colomer	31 punts
Confeccions Bruguera	31 punts
Hortiflora	32 punts
Electrodomèstics Josep Sureda	37 punts
EL GOLF	47 punts

A la mitja part del ball de nit del darrer dia, el dilluns, foren donats a conèixer els guanyadors i lliurat els premis, fent-ho també als guanyadors del concurs del Cartell-Mascota, que ja surten publicats en el programa butlletí, on s'esmenten igualment els membres del jurat, així com les bases per als diferents concursos i tota mena de detalls tals com import dels premis i altres normes d'interès, molt necessàries per als participants i suficientment informatives per a tots aquells que segueixen totes les activitats.

II PLAY-BACK DE VETERANS

Com ja es feia l'any passat, la setmana següent a Carnaval, aprofitant l'envelat, es portava a terme una exhibició de Play-Back, repetint-se l'èxit assolit en la primera edició. Varen fer-se tres sessions –dissabte nit i diumenge tarda i nit– amb uns plens extraordinaris les dues primeres i una molt bona assistència a l'última.

Les representacions que s'oferiren foren: 1a part: "Corrido mexicano" de Luis Cobos; "Piel canela" de E. Gorme i Los Panchos; "Rufino" de Luz Casal; "Soy un truhan" del Tricycle; "Yo no he nacido" de Paco Reyes;

"Que guapa estás" de Manolo Escobar; "Canela" de Azúcar Moreno; "Perduda" de Guillermina Motta; "Donde estarás" de Ricchi y Poveri; "May Heart" de Liza Minelli; "No empiezes" de Lyo; "Cariño trianero" de Hermanos Calatrava; "Coros Nabuco" de Nana Moscuri; "Popurri 90" de Ivory; "Samuray" de Vicki Larraz i "Barcelona" de Montserrat Caballé i Fredy Mercury. 2a part: "Rosa del Azafrán" Companyia Lírica PB 89; "Vivo Cantando" de Salomé; "El rey criollo" de Elvis Presley; "Cuéntame" de Manhattan Transfer; "Marieta de l'ull viu" de Núria Feliu; "Popurri" la Salsa de l'Escala; "Menage a trua" de Puturrú de Fua; "El chiringuito" de George Dann; "Perfume de aventura" de Angela Carrasco; "Venus" de Bananarama; "Caliente caliente" de Venus; "Supernatural" de Olé, Olé; "Oso panda" de Enrique y Ana i "Fi de festa escalenca" amb el Ballet Play-Back 89.

Comentaris molt favorables i elogis totalment merescuts, han de propiciar a donar coratge a organitzadors i participants, per tal que les exhibicions de Play-Back, afavorint un allargament de les festes del Carnaval, quedin com una de les celebracions clàssiques i tradicionals a la nostra vila.

SARDANES

El mes de febrer, hem tingut dues ballades: el dia 12, al migdia, a la Riba, amb la cobla FOMENT i el dia 19, també al migdia, però en aquesta ocasió a la placeta del monument a l'Avi Xaxu, amb la cobla FLAMA DE FARNERS. La del mes de març, és la corresponent a l'Aplec a Cinclaus, a les quatre de la tarda i amb actuació de LA PRINCIPAL D'OLOLOT. En el decurs de la ballada, com és costum, es donaran a conèixer els guanyadors del Concurs d'Arrossada que hi haurà tingut lloc a l'hora de dinar. Com que és anunciada pel dia 2, podem ja avançar que la ballada del mes d'abril ha de tenir lloc, a les 12 del migdia i a la plaça de l'Església, amb participació musical de LA PRINCIPAL D'OLOLOT dins els actes de la festa de les Noces d'or i d'argent. Pel que fa a l'Aplec de la Sardana, enguany el dia 30 d'abril; ja tindrem ocasió de comentar-ho en el nostre proper número on també publicarem la relació de les ballades per aquest estiu, que, val a dir-ho, així com hi ha anys que ja s'han de començar i encara no en sabem res, enguany ja ens ha estat facilitada.

ANIVERSARI DEL CER

Per tal de festivar la commemoració del XXIII (no XXXIII) aniversari de la fundació de l'Entitat i el XIV de la inauguració del Centre Cultural Municipal "Xavier Vilanova", el CENTRE ESPORTIU I RECREATIU L'ESCALA; ha programat una sèrie d'actes, que s'han portat a terme a la sala del seu estatge social, en el decurs del mes de febrer, els quals esmentarem per ordre cronològic de celebració: el dissabte dia 18, a 2/4 de deu de la nit, el grup INTEATREX va posar en escena "LA NIT I EL MOMENT" de Crébillon fill, obra que amb escenografia de Jordi Massó i Guillem Góngora, vestuari d'Imma Moreno i amb espai escènic i direcció d'Elisabeth Cauchetiez, podem considerar-la un diàleg –ja que la participació de JUSTINA interpretada per Maria Martínez, és molt reduïda– entre CIDLISA i CLITANDRE, representats respectivament per Mariona Estivil i Mateu Grau.

El diumenge dia 19, a les sis de la tarda, Concert per l'Orquestra de Cambra de Girona, dirigida per Lluís Albert, amb els solistes Josep Brassal (violoncel), Josep M. Serra (violoncel) i Ricard Parés (violí) i la participació de Carme Rodríguez del Rey (soprano) professora de cant de l'Escola de Música de Casino Menestral de Figueres. La vetllada va constar de dues parts, en la primera l'Orquestra de Cambra va interpretar TEMA I

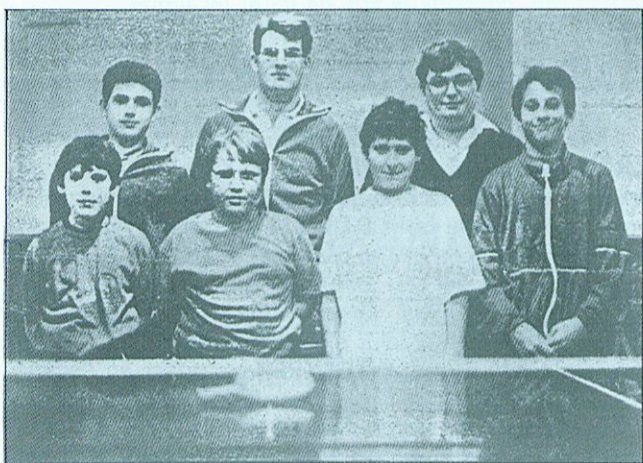

VARIACIONS de J. Joan Lleys; LA TRAVIATA (preludi del II acte) de G. Verdi; CAVALLERIA RUSTICANA (intermezzo) de P. Mascagni i GOYESCAS (intermezzo) d'Enric Granados, per continuar acompanyant l'orquestra la soprano, que va interpretar LASCIA CH'IO PIANGA (de l'òpera Rinaldo) de G.F. Haendel; O MIO BABBINO CARO (Gianni Schicchi) de G. Puccini, MI CHIAMANO MIMÍ (La Bohème) de G. Puccini i VISI D'ARTE (La Tosca) de G. Puccini. La segona part la iniciaven orquestra i soprano, oferint AVE MARIA de Ch. Gounod, IO SON L'UNILLE ANCELLA (Adriana Lecouvreur) de F. Cilèa, CASTA DIVA (Norma) de V. Bellini i NON DESTARMI (Romeo i Giulietta) de Ch. Gounod, interpretant fora de programa i per tal de correspondre els insistents aplaudiments la SARDANA de CANÇÓ D'AMOR I DE GUERRA, de Martínez Valls. Finalitzava el concert l'Orquestra de Cambra, amb la Mazurca EDITA de Josep Blanch i Reynatl, el xotis pizicatto EL DOMADOR, també de Blanch i Reynalt, la polca LA CIGARRERA de Josep Serra i com a cloenda la primera audició del Rigodon LOS VOLUNTARIOS de Josep Vicens i Juli, l'avi "Xaxu", peça de cinc temps, el darrer dels quals bisaren.

El dissabte dia 25, a les 10 de la nit, recital del cantautor escalenc JOSEP TERO, qui acompanyat per Joan als teclats, Eduard al baix i Salvador a la flauta-traversera i a la mandola, va oferir un ampli repertori del qual cal remarcar les composicions que s'inclouran al seu segon disc d'imminent gravació. A l'inici de la segona part, en Josep va presentar la cantant Rosa Zaragoza, que ens delectava amb una peculiar interpretació d'una cançó de bressol.

El diumenge dia 26, a les sis de la tarda, cantada d'havaneres, la qual, davant la impossibilitat de participar-hi el grup OREIG DE MAR, va ser tota a càrrec de ELS PESCADORS DE L'ESCALA, grup que amb la seva acreditada personalitat va presentar un repertori molt amè i de grat de la concurrència.

Cal remarcar que les quatre sessions es varen veure afavorides per una afluència de públic molt superior a la que acostuma a assistir a les vetllades que tenen lloc a la sala del Centre Cultural Municipal "Xavier Vilanova", i ens adonarem que va anar amb progressiu augment, a mida que s'anaven celebrant els actes.

Alguns dels integrants dels diferents equips de Tennis Taula del CER i els que més assíduament participen en els entrenaments.

TENNIS TAULA

LLIGA NACIONAL 1a DIVISIÓ – S'HA ACONSEGUIT EL TERCER LLOC

CER Anxoves de l'Escala 5 – Pla d'Urgell 3 (López 3, Gauchia 1, González 1).

Laes Sta. Coloma 3 – CER Anxoves de l'Escala 5 (Junyent 2, López 2, González 1).

El CER Anxoves de l'Escala ha obtingut el tercer lloc en la seva primera participació a 1a nacional i, comptant amb López i Junyent tots els partits, si s'ho hagués proposat, hauria optat a l'ascens a divisió d'honor.

L'infantil David González ha rendit a un gran nivell en el decurs de tota la lliga, aconseguint una destacada actuació en el darrer partit jugat a Santa Coloma de Gramenet on va puntuar sobre el base local.

PARTICIPACIÓ DEL CER ALS CAMPIONANTS D'ESPANYA ABSOLUTS A MÈRIDA

El CER Anxoves de l'Escala prendrà part del 21 al 25 del present mes de març en els Campionats d'Espanya Absoluts a Mèrida (Badajoz) amb l'equip campió del provincial de primeres, format per Josep Gauchia, David González i Jordi Sánchez.

DAVID GONZÁLEZ, SEL-LECCIONAT PER AL TORNEIG INTERNACIONAL DE MONTPELLIER

L'infantil David González ha estat convocat per a prendre part en el Torneig Internacional de Montpel·lier, els dies 25 i 26 de març, per formar part de la sel·lecció catalana juntament amb el jugador del Farauto Calella Màrius Bayon. A aquest torneig hi assistiran les millors sel·leccions europees.

Recordem que en David González ja va ésser sel·leccionat també el darrer mes de setembre, intervenint amb èxit en la confrontació Catalunya-Andalusia, guanyant la prova de dobles mixtes amb la barcelonina Glòria Barranco.

COMPETICIONS PROVINCIALS

SEGONES – EL CER, DE MOMENT EN SEGON LLOC

CER Anxoves de l'Escala 5 – FD Cassanenc 2 (González 3, Rieimbau 1, Sánchez 1).

TT la Bisbal 1 – CER Anxoves de l'Escala 5 (González 2, Sánchez 2, Rieimbau 1).

CER Anxoves de l'Escala 5 – Lloret 1 (González 2, Rieimbau 2, Sánchez 1).

Campllong 0 – CER Anxoves de l'Escala 5 (González 2, Sánchez 2, Rieimbau 1).

Acabada la 1a volta, el CER es troba classificat en segon lloc amb 1 partit perdut, darrera el Jovent Saltenc que encara no n'ha perdut cap.

TERCERES – EL CER, CAMPIÓ PROVINCIAL

CER Anxoves de l'Escala 4 – Olímpic Farners 5 (Sués 3, Coll 1, Sergio González 0).

CER Anxoves de l'Escala 5 – Les Planes 0 (Surell 2, Vargas 2, Coll 1).

FD Cassanenc 1 – CER Anxoves de l'Escala 5 (Surell 2, Coll 2, Vargas 1).

A la categoria de terceres també ha triomfat el CER i s'ha proclamat campió provincial, seguit de l'AVAP de Girona que puja de categoria.

JUVENILS – EL PRIMER EQUIP QUEDA SEGON

Jovent Saltenc 5 – CER Anxoves de l'Escala 2 (González 1, Rieimbau 1, Sánchez 0).

En perdre el darrer i decisiu partit a Salt, el CER A queda finalment en segon lloc i el CER B, en tercer, per davant del Cassanenc. Va ser una llàstima no guanyar aquest partit, però el Jovent Saltenc va estar més encertat i va ser superior.

INFANTILS – EL PRIMER EQUIP, CAMPIÓ

El primer equip infantil del CER, integrat per David González i Pere Rieimbau, a manca de dos partits es ja campió provincial sense conèixer la derrota. Ha superat el seu més directe rival, el Cassanenc A, tots dos partits, amb gran facilitat per 0-5 a Cassà i 4-1 a casa. I el segon equip, amb Jaume Sués, Robert Coll i Josep M.ª Vargas es troba en el tercer lloc. El mes vinent donarem tots els resultats de la lliga d'infantils.

VETERANS – EL CER, FAVORIT

CER Anxoves de l'Escala 5 – AVAP 0 (Marquès 2, Sabrià 2, Marquès-Sabrià 1).

S'ha iniciat el provincial de veterans en el qual hi participen també el Cassanenc i el Palafrugell, i el CER n'és clar favorit.

FÈLIX GUANTER

hissant la ploma

LES URBANITZACIONS (II)

Les urbanitzacions a l'Escala:

Analizarem, en aquest article, les principals urbanitzacions escalenques de sud a nord, és a dir, de Montgó fins a Empúries.

Punta Montgó:

Urbanització situada al promontori de Montgó, força aconseguida des del punt de vista estètic, ja que pretén imitar el poble costaner típic del Mediterrani, amb petites cases blanques. La urbanització de Punta Montgó va partir d'un pla parcial d'iniciativa particular anterior a la Llei del Sòl, en el qual el promotor es feia responsable del condicionament dels serveis. Degut a l'anterioritat a la Llei del Sòl, no hi ha hagut aprofitament mig per part de l'Ajuntament. Les zones verdes no foren cedides, i el tema encara està pendent de resolució. Quan a la infraestructura, aquesta està força completa, sobretot l'asfaltat de carrers, però actualment hi ha un problema amb la llum, degut a què en el moment de la seva construcció, la llei exigia unes instal·lacions d'enllumenat força precàries, i aquestes, en un mitjà tan agressiu com és Montgó, no han resistit el pas del temps, i això fa que l'enllumenat no estigui en condicions de funcionar actualment.

Platja Montgó:

Està situada sota la urbanització de Punta Montgó, colindant amb el terme municipal de Torroella de Montgrí. La zona està regulada per un pla parcial municipal. Pateix greus problemes de infraestructura (asfalt de carrers, enllumenat i sanejament), que hauran de ser polits amb la inversió conjunta que hi faran els Ajuntaments de l'Escala (111 milions) i de Torroella de Montgrí (544 milions), ja que part d'aquesta urbanització està integrada dins el terme municipal de Torroella.

Puig Sec:

La urbanització del Puig Sec està situada entorn dels dipòsits d'aigua, amb una situació immillorable amb vistes al mar. En principi havia de ser una promoció privada, però finalment, a causa que no va acabar de ser aprovada, es va assumir per l'Ajuntament. Actualment s'està pendent que se cedeixin les zones verdes, a canvi que l'ajuntament qualifiqui unes torres de l'urbanització pertanyents al propietari. La infraestructura és bona, carrers asfaltats, xarxa de desguàs, etc. Només cal acabar de solucionar el problema del sanejament al vessant de Montgó (pendent del sanejament de Montgó), l'enllumenat, que no funciona, i l'avinguda de Montgó, que malgrat ésser la més important de la zona, encara no està condicionada.

Platja de Riells:

Entorn de la platja de Riells, i en el marc del segon polígon de Riells, que apareixia en l'anterior pla general, es van promoure una gran quantitat de petites urbanitzacions, quasi totes elles a base de cases de dos pisos i adossades. En general, han estat edificacions de baixíssima qualitat, moltes d'elles han estat promogudes de forma il·legal, sense complir les exigències de la Llei del Sòl (en alguns sectors quinze anys després d'haber-se construït les cases, encara no hi ha els carrers asfaltats). Per altra part, la distribució urbanística de les cases ha estat totalment anàrquica, fent-se els carrers en funció de les cases, amb la qual cosa, aquests apareixen amb les formes més tortuoses que un pugui imaginar-se. No cal ja que parlem de zones verdes ni equipaments col·lectius, perquè en aquesta zona mai s'ha sabut què són.

Riells de Dalt:

La urbanització de Riells de Dalt es troba situada a la part més alta, més allunyada de la costa, del segon polígon de Riells. És una de les urbanitzacions més aconseguides del poble. A més, està ocupada, en la seva major part, per xalets grans i de qualitat, la infraestructura està totalment acabada (paviment de carrers, sanejament, enllumenat, etc.). Hi ha zones verdes i zones per serveis (supermercats, restaurants, etc.).

Muntanya del Pastor:

És una urbanització força recent que es troba situada darrera el supermercat Stel. És un pla parcial de promoció particular. Els vials estan fets, i s'han cedit les zones verdes i la zona corresponent a l'Ajuntament. Està pendent però, la solució de la recollida d'aigües brutes, que actualment no són depurades.

Puig Padró:

La urbanització forma part d'un pla parcial més gran que englobava tota la zona de la Muntanya Blanca. L'última part que s'ha edificat ha estat el Padró, i com que el pla havia estat aprovat abans que entrés en vigor la Llei del Sòl, no s'ha hagut de cedir a l'Ajuntament el 10% d'aprofitament mig de la zona. Sí que hi ha cedida però, una zona d'equipaments públics, ocupat per l'Escola de Formació Professional.

Empúries:

Entorn de les Ruïnes d'Empúries han aparegut diverses urbanitzacions de diferent caràcter. La millor part és la que està una mica aixecada sobre la resta, ocupant el monticle que hi ha entre les ruïnes i la zona de les Cortes. En aquesta part els habitatges poden arribar a assolir una certa categoria, i la infraestructura està mitjanament acabada.

A la part baixa, ja sigui a la zona del Rec del Molí, com a la zona del Riuet, apareixen cases adossades de dos pisos, amb carrers sense asfaltar, manca d'enllumenat, etc. No cal dir que en alguns punts, l'aspecte estètic pot arribar a ser deplorable. Tota aquesta zona queda inclosa dins el Pla Especial d'Empúries que, s'espera, hi pugui aportar alguna millora.

El cas paradigmàtic del Camp dels Pilans:

La urbanització del Camp dels Pilans ens pot resumir el que ha estat la trajectòria de la majoria d'urbanitzacions escalenques. Es troba situada entre la Muntanya Rodona i el Sinyana, a cavall entre una zona planera i una altra de muntanyosa. El carrer principal és la carretera d'Albons, i així molts dels carrers de la urbanització són paral·lels o perpendiculars a aquest. Actualment, els seus terrenys estan ocupats, o bé per horts, o bé per habitatges, que poden ésser ocupats per gent que hi viu tot l'any o per gent que hi ve a estiu. També queden encara terrenys per vendre. Un dels trets que diferencia aquesta urbanització de la típicament turística, és que en una bona part de les cases hi viu gent tot l'any. La seva comunicació amb l'Escala es fa mitjançant la carretera d'Albons que ja hem anomenat, travessant el conflictiu encreuament amb la carretera d'Orriols.

La urbanització és de promoció privada, desenvolupada per un pla parcial que presenta el propietari dels terrenys. La distribució urbanística és bona, fent una quadrícula a la part planera, i seguint les corbes del terreny a la part muntanyosa. Quant a la infraestructura, una part es realitza correctament, com és l'asfaltat dels carrers (que actualment està força deteriorat), el subministrament d'aigua i les zones verdes; però en canvi es van deixar de cantó uns aspectes fonamentals, com són l'enllumenat públic i el sanejament, tot i que en els documents per aprovar la urbanització constava que s'hi farien.

Amb el temps, aquest problema no se solucionava, tot i que s'anaven venent i edificant terrenys, poc a poc la situació es féu insostenible, i això va provocar la mobilització dels veïns que s'organitzaren per pressionar la solució del problema. Quan arribaren les eleccions democràtiques a l'Ajuntament, tots els partits es comprometeren a solucionar el tema. Una primera proposta de l'Ajuntament per solucionar-lo fou la d'acabar de realitzar les obres que faltaven a la urbanització, a canvi que el promotor li cedís terrenys pel valor equivalent a aquestes obres, proposta que no va prosperar. Després, l'Ajuntament decideix pressionar suspentent la concessió de llicències d'obres a la zona fins que el promotor complís les seves obligacions.

Finalment, fa uns mesos sembla que es va solucionar el problema, mitjançant la venda de la urbanització, per part del promotor a un constructor escalenc, que es compromet a presentar un pla d'actuació per a solucionar en un termini de tres anys les mancances d'infraestructura.

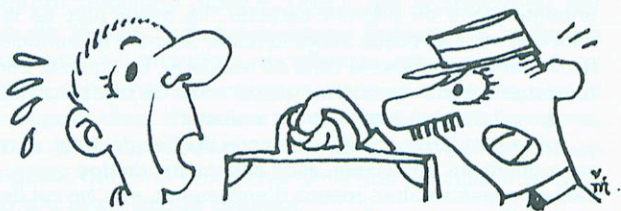

VOCABULARI GASTRONÒMIC

Mandarina – Mandarina
Manzana – Poma
Melocotón – Préssec
Melón – Meló
Naranja – Taronja
Nísperos – Nespres
Nueces – Nous
Pasas – Panses
Pera – Pera
Piña – Pinya
Piñones – Pinyons
Plátano – Plàtan

Café con leche — Cafè amb llet
Cerveza — Cervesa
Cerveza de barril — Cervesa de barril
Còctel — Còctel
Combinado — Combinat
Cortado — Tallat
Champaña, champán — Xampany
Champán francès — Xampany francès
Champán rosado — Xampany rosat
Estomacal — Estomacal
Gaseosa — Gasosa
Granizado de café — Granissat de cafè

PITJOR PER A ELLES

El duaner escorcolla les maletes d'un viatger i hi descobreix un saquet de cocaïna.

– Ah, vaja! Ara direu que això és menjar per a les gallines, oi?

– Exactament –diu l'altre–. No sé pas com ho heu endevinat.

– Que us burleu de mi o què? –s'enfada el guàrdia–. Si les gallines menjaven això, es morien totes!

– Doncs bé! Que es morin, que no els donaré pas res més.

TRUFES DE NATA

Ingredients per a 6 persones: 1/4 de quilo de crema de llet, 250 grams de xocolata ratllada, 150 grams de xocolata de cobertura granulada, 100 grams de sucre de llustre, 2 quilos de gel.

Envolteu un bol de vidre amb el gel picat, tireu-hi a l'interior la crema de llet i bateu-la fins que en resti una nata espessa. Després barregeu-hi la xocolata ratllada i el sucre de llustre i formeu-ne unes boletes que fareu córrer per la xocolata granulada procurant que en quedin ben cobertes. A continuació, col·loqueu-les en unes capsètes de paper i deixeu-les a la nevera dues hores.

PENSAMENTS I REFLEXIONS D'ESTAR PER CASA

Moltes persones triomfen gràcies al treball i esforç anònims d'altres.

...

A l'Escala es viu de prop la integració de la dona dins el camp professional lliberal: una notària, una metgessa, una metgessa-dentista, tres farmacèutiques,...

...

Incongruència: que per una part es lluita contra la violència i que per altra es fomenti amb pel·lícules des de la televisió.

...

Les platges són a l'hivern uns grans congeladors sense res a dintre i, a l'estiu, unes immenses graelles plenes de còrpora humana que es va rostint al sol.

...

Un nen, en preguntar-li què és un pensador, respongué: –És un senyor que pensa perquè els altres no ho hagin de fer.

...

Allò que no pot la intel·ligència ho pot la voluntat.

...

Abans espantava la pesta. Ara, la drogo-dependència!

...

Un fill és una escultura que els pares han de polir durant tota la vida.

G.

	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
8.00	INFORMATIUS LOCALS					16.00	9.00
8.05	EL DESPERTADOR					FIL MUSICAL AMB JULIÀ BARRAGAN	MARTÍ AL MATÍ
9.00	INFORMATIUS LOCALS					17.00	10.00
9.05	ROCK AND ROLL	HAVANERES	MÚSICA ACTUAL BANDES SONORES	MÚSICA ACTUAL	MÚSICA ACTUAL MÚSICA CLÀSSICA	FIL MUSICAL AMB JULIÀ BARRAGAN	FIL MUSICAL AMB MARTA I SEBI
10.00	repetició TABÚ	MÚSICA CLÀSSICA EL SITRELL DE LA MARIA	repetició BONA FESTA	MÚSICA D'ORQUESTA EL SITRELL DE LA MARIA	repetició SAPS QUÈ... ?	18.00	11.00
10.05	INFORMATIUS LOCALS					18.00	11.00
11.00	MÚSICA DISCO	LA CAPSA MÀGICA	TORN DE PARAULA	LA CAPSA MÀGICA	FIL MUSICAL RERAMURS	BONA FESTA	LA RESSACA DEL DIUMENGE
11.05	INFORMATIUS LOCALS					19.00	12.00
11.30	L'ÒPERA VORA EL FOC SAMBA	repetició EN TIT, EN TET I EN TARARET	ROCK AND ROLL MÚSICA D'ORQUESTA	HAVANERES FIL MUSICAL	A TOT JAZZ	FIL MUSICAL CARLES POUS	MUSICAL 80
12.00	INFORMATIU DE LA 1					20.00	13.00
12.05	PISTA D'ESPORTS	FIL MUSICAL	CLAR I CATALÀ	PISTA D'ESPORTS	FIL MUSICAL	EN TIT, EN TET I EN TARARET	MUSICAL 80
12.30	CONNEXIÓ AMB R.4					21.00	14.00
13.00	Música amb NARCIS VALLS	Música amb ANNA BUIXEREU	repetició LA CAPSA MÀGICA	Música amb NARCIS VALLS	Música amb ALBERT GELI	FIL MUSICAL	CONNEXIÓ AMB R.4
13.15	Música amb NARCIS VALLS	Música amb QUIM MARCA	Música amb RICARD MACIÀ	Música amb MARTA MARTÍ	Música amb EDGAR JOVÉ	22.00	
13.30	Música amb RAFEL REIXACH	LA VEU DE LA PENYA	Música amb SEBI GARCIA	repetició LA CAPSA MÀGICA	Música amb M. PAGES - J. FELIU	NIT DE ROCK	
19.00	Música amb JOAN TELL	Música amb QUIM MARCA	Música amb ÀNGEL MERINO	repetició TORN DE PARAULA	Música amb SALVI PLAJA	23.00	
20.00	Música amb JOAN TELL	SAPS QUÈ... ?	Música amb ÀNGEL MERINO	Música amb FRANÇESC COLOMER	T A B Ú	NIT DE ROCK	
20.00						24.00	CONNEXIÓ AMB R.4

EL DESPERTADOR	LA VEU DE LA PENYA	TORN DE PARAULA	EL SITRELL DE LA MARIA	RERAMURS	BONA FESTA	MARTÍ AL MATÍ
PISTA D'ESPORTS	SAPS QUÈ ... ?	CLAR I CATALÀ	LA CAPSA MÀGICA	A TOT JAZZ	EN TIT, EN TET I EN TARARET	LA RESSACA DEL DIUMENGE
L'ÒPERA VORA EL FOC					T A B Ú	MUSICAL 80

AMMARRA

...SI ES DONA A CONEIXER
PER RÀDIO L'ESCALA
ARRIBAREU MÉS
FÀCILMENT A MÉS
ESCALENCES A UNS
PREUS REALMENT
INTERESSANTS !!
SERVEI DE PUBLICITAT
I PROMOCIÓ DE RÀDIO
L'ESCALA 77.22.59

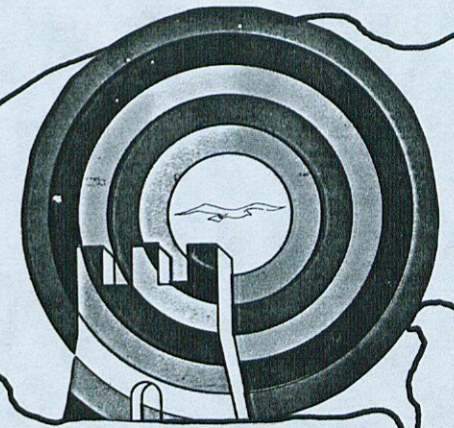
RÀDIO L'ESCALA
PRIMAVERA 89

INFORMACIÓ
MÚSICA
i *Companyia*

107.6 FM.

SSA

NESSO

de 15 a 15

L'ESCALA

GUIA D'ACTES

del
15
març
al
15
abril

- dissabte 18** • **PLAY-BACK ALUMNES ESCOLA F.P.**
a les 22 h a la Sala d'Actes del C.E.R.
- diumenge 19** • **PLAY-BACK ALUMNES ESCOLA F.P.**
a les 18 h a la Sala d'Actes del C.E.R.
- dimecres 22** • **CINE INFANTIL**
a les 17 h a la Sala d'Actes del C.E.R.
Organitza: Associació de Pares d'Alumnes i Ajuntament de l'Escala
- divendres 24** • **48 HORES DE MODULACIÓ**
per l'Agrupació Cebeista de l'Escala Banda 27 MHz
- diumenge 26** • **FIRA OBJECTES VELS I ANTIGUITATS**
Durant el matí a la platja / Organitza: Grup de Brocantès.
- **ARROSSADA**
a les 14 h a Montgó / Organitza: Agrupació Cebeista de l'Escala.
- **BALL INFANTIL**
a les 17 h al C.E.R. / Organitza: Comissió de Joves del C.E.R.
- diumenge 2** • **BALLADA DE SARDANES**
amb motiu de les Noces d'Or i Argent
a les 12 h plaça de l'Església / Org.: Secció Sardanista del C.E.R.
- **BALL INFANTIL**
a les 17 h al C.E.R. / Organitza: Comissió de Joves del C.E.R.
- divendres 7** • **CONFERÈNCIA:**
Fauna i Biologia a la Badia de Roses, a càrrec del
Dr. Artés i Dra. de Mestres de l'Institut de Biologia de la Marina.
18'30 h a la Confraria de Pescadors / Org.: Caixa de Catalunya
- dissabte 8** • **EXCURSIÓ:**
Al Penedès - Costa Daurada - Gran Buffet a Cambrils
7'30 h sortida Plaça Escoles / Org.: Associació Jubilats Jardí del Pedró
- diumenge 9** • **BALL INFANTIL**
a les 17 h al C.E.R. / Organitza: Comissió de Joves del C.E.R.
- dimarts 11** • **CONFERÈNCIA:**
La reforma de l'ensenyament. Un repte pel futur.
a càrrec del Sr. Cruzate, dels Serveis Territorials de l'Ensenyament
de la Generalitat de Catalunya. / Organitzen: Col·legi Públic
Empúries, Associació Pares Alumnes i Ajuntament de l'Escala.
a les 22 h al Col·legi Públic Empúries.
- divendres 14** • **CONFERÈNCIA: Orientació acadèmica i**
professional per joves. Què es pot fer després dels 14 anys?
Org.: Col·legi Públic Empúries; Associació Pares Alumnes i Ajuntament
a les 22 h al Col·legi Públic Empúries.

AJUNTAMENT DE
L'ESCALA

COORDINADORA
D'ACTIVITATS CULTURALS,
ESPORTIVES I D'ESPLAI
L'ESCALA

PER A MÉS INFORMACIÓ:

- Ràdio l'Escala, 107.6 Mhz F.M. - Tel. 77 10 00
  - Centre d'Iniciatives i Turisme C.I.T., Plaça de les Escoles - Tel. 77 06 03
  - Ajuntament, c. Pintor Massanet 34-36 - Tel. 77 22 22
  - Entitats organitzadores dels actes.
- Les entitats es reserven el dret de modificar els actes que organitzen si s'hi veuen obligades per causes imprevistes.

QUAN ÉREM INFANTS

Abans i Ara

Si observem atentament aquestes dues fotografies, separades per no més d'una vintena d'anys, podrem comprovar que l'home té un bon aliat a l'hora de canviar la fesomia d'un paratge. Un aliat que, no per molt més lent, és menys implacable. Ens referim a l'erosió.

Efectivament, aquesta vegada, els dos respon-

sables de la mutació del paisatge han jugat bé les seves cartes, l'un aconseguint multiplicar les construccions que, pam a pam, han anat cobrint la quasi totalitat de la superfície de la Clota o de la muntanya de Montgó; l'altre, arrancant sense pietat una roca que podia considerar-se com un símbol del nostre passeig marítim: **la roca del Frare**.

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 85

